

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-81-09

Druk nr 2222
Warszawa, 28 lipca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług wraz z projektami aktów wykonawczych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przy określaniu miejsca świadczenia usług, usługi są identyfikowane za pomocą klasyfikacji statystycznych, jeżeli dla tych usług przepisy ustawy oraz przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie powołują symbole statystyczne.”;

2) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) będące usługobiorcami usług świadczonych przez podatników nieposiadających siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju;

5) nabywające towary, jeżeli dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisy ust. 1 pkt 4 i 5 stosuje się również w przypadku, gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada stałe miejsce prowadzenia działalności na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności lub inne miejsce prowadzenia działalności usługodawcy lub dokonującego dostawy, jeżeli usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności na terytorium kraju, nie uczestniczy w tych transakcjach.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisów ust. 1 pkt 4 i 5 nie stosuje się w przypadku świadczenia usług i dostawy towarów, od których podatek należny został rozliczony przez usługodawcę lub dokonującego dostawy towarów na terytorium kraju, z wyjątkiem świadczenia usług, do których stosuje się art. 28b, oraz dostawy gazu w systemie gazowym lub energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym, dla których w każdym przypadku podatnikiem jest usługobiorca lub nabywca towarów.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 pkt 4 stosuje się, jeżeli usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, a w przypadku usług, do których stosuje się art. 28b, również osoba prawna niebędąca takim podatnikiem, zarejestrowana jako podatnik VAT UE, zgodnie z art. 97.”,

e) uchyla się ust. 4;

3) w art. 19:

a) w ust. 13 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) otrzymania całości lub części zapłaty, nie później jednak niż z upływem terminu płatności określonego w umowie lub fakturze – z tytułu świadczenia na terytorium kraju usług, o których mowa w art. 28l pkt 1;”,

b) ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Przepisy ust. 1, 4, 5, 11, ust. 13 pkt 1 lit. b i c, pkt 2, 4 i 7 – 9 oraz ust. 14 – 16 stosuje się odpowiednio do importu usług, z zastrzeżeniem ust. 19a i 19b.”,

c) po ust. 19 dodaje się ust. 19a i 19b w brzmieniu:

„19a. W przypadku usług, do których stosuje się art. 28b, stanowiących import usług, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wykonania usług, z tym że:

- 1) usługi, dla których, w związku z ich świadczeniem, ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonane z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te rozliczenia lub płatności, do momentu zakończenia świadczenia tych usług;

- 2) usługi świadczone w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla których, w związku z ich świadczeniem, w danym roku nie upływają terminy rozliczeń lub

płatności, uznaje się za wykonane z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia świadczenia tych usług.

19b. Do usług, o których mowa w ust. 19a, przepis ust. 11 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 22 w ust. 5 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Na potrzeby określenia miejsca świadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 oraz art. 28i ust. 2:”;

5) uchyla się art. 27 i 28;

6) po art. 28 dodaje się art. 28a – 28o w brzmieniu:

„Art. 28a. Na potrzeby stosowania niniejszego rozdziału:

- 1) ilekroć jest mowa o podatniku – rozumie się przez to podatnika, o którym mowa w art. 15, podatnika podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze oraz osobę prawną niebędącą podatnikiem, która jest zidentyfikowana do celów podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze;
- 2) podatnika, który prowadzi również działalność lub dokonuje transakcji nieuznawanych za podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług zgodnie z art. 5 ust. 1 – uznaje się za podatnika w odniesieniu do wszystkich świadczonych na jego rzecz usług.

Art. 28b. 1. Miejscem świadczenia usług w przypadku świadczenia usług na rzecz podatników jest miejsce, w którym podatek będący usługobiorcą posiada siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 28e, art. 28f ust. 1, art. 28g ust. 1, art. 28i, 28j i 28n.

2. W przypadku gdy usługi są świadczone dla stałego miejsca prowadzenia działalności podatnika, które znajduje się w innym miejscu niż jego siedziba lub stałe miejsce zamieszkania – miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności.

3. W przypadku gdy usługobiorca nie posiada siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym zwykle prowadzi on działalność lub w którym ma on zwykle miejsce pobytu.

4. Na potrzeby stosowania ust. 1 – 3 nie uznaje się, że świadczenie usług ma miejsce na rzecz podatników, jeżeli usługi te przeznaczone są na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych lub członków stowarzyszenia.

Art. 28c. 1. Miejscem świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym usługodawca posiada siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 28d – 28f, art. 28g ust. 2, art. 28h – 28n.

2. W przypadku gdy usługi są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności usługodawcy znajdującego się w innym miejscu niż jego siedziba lub stałe miejsce zamieszkania – miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności.

3. W przypadku gdy usługodawca nie posiada siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności, o którym mowa w ust. 2, miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym zwykle prowadzi on działalność lub w którym ma on zwykle miejsce pobytu.

4. Przepis ust. 1 – 3 stosuje się również w przypadku, o którym mowa w art. 28b ust. 4.

Art. 28d. Miejscem świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami przez pośredników działających w imieniu i na rzecz osób trzecich jest miejsce, w którym dokonywana jest podstawowa transakcja, dla której miejsce świadczenia określane jest zgodnie z niniejszym działem.

Art. 28e. Miejscem świadczenia usług związanych z nieruchomościami, w tym usług świadczonych przez rzeczoznawców, pośredników w obrocie nieruchomościami, usług zakwaterowania w sektorze hotelarskim lub sektorach o podobnej funkcji, takich jak ośrodki wczasowe lub miejsca przeznaczone do użytku jako kempingi, przyznawania prawa użytkowania nieruchomości oraz usług przygotowywania i koordynowania prac budowlanych, takich jak usługi architektów i nadzoru budowlanego, jest miejsce położenia nieruchomości.

Art. 28f. 1. Miejscem świadczenia usług transportu pasażerów jest miejsce, gdzie odbywa się transport, z uwzględnieniem pokonanych odległości.

2. Miejscem świadczenia usług transportu towarów na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym odbywa się transport, z uwzględnieniem pokonanych odległości, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Miejscem świadczenia usług transportu towarów, którego rozpoczęcie i zakończenie ma miejsce odpowiednio na terytorium dwóch różnych państw członkowskich na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, gdzie transport towarów się rozpoczyna.

4. Miejsce rozpoczęcia transportu, o którym mowa w ust. 3, oznacza miejsce, w którym faktycznie rozpoczyna się transport towarów, niezależnie od pokonanych odległości do miejsca, gdzie znajdują się towary.

5. Miejsce zakończenia transportu, o którym mowa w ust. 3, oznacza miejsce, w którym faktycznie kończy się transport towarów.

Art. 28g. 1. Miejscem świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, świadczonych na rzecz podatnika, jest miejsce, w którym te imprezy faktycznie się odbywają.

2. Miejscem świadczenia usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych do tych usług, w tym świadczenia usług przez organizatorów usług w tych dziedzinach, świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, jest miejsce, w którym ta działalność faktycznie jest wykonywana.

Art. 28h. W przypadku świadczenia na rzecz podmiotów niebędących podatnikami usług:

1) pomocniczych do usług transportowych, takich jak załadunek, rozładunek, przeładunek lub podobnych usług,

2) wyceny rzeczowego majątku ruchomego oraz na rzeczowym majątku ruchomym

– miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym usługi są faktycznie wykonywane.

Art. 28i. 1. Miejscem świadczenia usług restauracyjnych i cateringowych jest miejsce, w którym usługi są faktycznie wykonywane, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy usługi restauracyjne i cateringowe są faktycznie wykonywane na pokładach statków, statków powietrznych lub pociągów podczas części transportu

pasażerów wykonanej na terytorium Wspólnoty, miejscem świadczenia usług jest miejsce rozpoczęcia transportu pasażerów.

Art. 28j. 1. Miejscem świadczenia usług krótkoterminowego wynajmu środków transportu jest miejsce, w którym te środki transportu są faktycznie oddawane do dyspozycji usługobiorcy.

2. Przez krótkoterminowy wynajem środków transportu, o którym mowa w ust. 1, rozumie się ciągle posiadanie lub korzystanie ze środka transportu przez okres nieprzekraczający 30 dni, a w przypadku jednostek pływających, przez okres nieprzekraczający 90 dni.

Art. 28k. Miejscem świadczenia usług elektronicznych świadczonych na rzecz podmiotów, niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium Wspólnoty, przez podatnika, który posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Wspólnoty, a w przypadku braku takiej siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności, posiada zwykłe miejsce prowadzenia działalności lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Wspólnoty, jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Art. 28l. W przypadku świadczenia na rzecz podmiotów niebędących podatnikami mających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu poza terytorium Wspólnoty, usług:

- 1) sprzedaży praw lub udzielania licencji i sublicencji, przeniesienia lub cesji praw autorskich, patentów, praw do znaków fabrycznych, handlowych, oddania do używania wspólnego znaku towarowego albo wspólnego znaku towarowego gwarancyjnego, albo innych pokrewnych praw,
- 2) reklamy,
- 3) doradczych, inżynierskich, prawniczych, księgowych oraz podobnych usług, w tym w szczególności:
  - a) usług doradztwa w zakresie sprzętu komputerowego (PKWiU 72.1),
  - b) usług doradztwa w zakresie programowania (PKWiU 72.2),

- c) usług prawniczych, rachunkowo-księgowych, badania rynków i opinii publicznej, doradztwa w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania (PKWiU 74.1),
  - d) usług architektonicznych i inżynierskich (PKWiU 74.2) – z zastrzeżeniem art. 28e,
  - e) usług w zakresie badań i analiz technicznych (PKWiU 74.3),
- 4) przetwarzania danych, dostarczania informacji oraz usług tłumaczeń,
  - 5) bankowych, finansowych, ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, z wyjątkiem wynajmu sejfów przez banki,
  - 6) dostarczania (oddelegowania) personelu,
  - 7) wynajmu, dzierżawy lub innych o podobnym charakterze, których przedmiotem są rzeczy ruchome, z wyjątkiem środków transportu, za które uznaje się również przyczepy i naczepy oraz wagony kolejowe,
  - 8) telekomunikacyjnych,
  - 9) nadawczych radiowych i telewizyjnych,
  - 10) elektronicznych,
  - 11) polegających na zapewnieniu dostępu do systemów gazowych lub elektroenergetycznych,
  - 12) przesyłowych:
    - a) gazu w systemie gazowym,
    - b) energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym,
  - 13) bezpośrednio związanych z usługami, o których mowa w pkt 11 i 12,
  - 14) polegających na zobowiązaniu się do powstrzymania się od dokonania czynności lub posługiwania się prawem, o których mowa w pkt 1 – 13
- miejscem świadczenia usług jest miejsce, gdzie podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu.

Art. 28m. W przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych lub usług nadawczych radiowych i telewizyjnych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu na terytorium państwa członkowskiego, przez podatnika, który posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub stałe

miejsca prowadzenia działalności, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Wspólnoty, a w przypadku braku takiej siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności, posiada zwykle miejsce prowadzenia działalności lub zwykle miejsce pobytu poza terytorium Wspólnoty, których faktyczne użytkowanie i wykorzystanie ma miejsce na terytorium państwa członkowskiego, na którym podmiot będący usługobiorcą ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu – miejscem świadczenia tych usług jest terytorium państwa członkowskiego, na którym podmiot będący usługobiorcą ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

Art. 28n. 1. W przypadku świadczenia usług turystyki, o których mowa w art. 119, miejscem świadczenia jest miejsce, gdzie świadczący usługę ma siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku gdy usługi turystyki, o których mowa w art. 119, są świadczone ze stałego miejsca prowadzenia działalności usługodawcy znajdującego się w innym miejscu niż jego siedziba lub stałe miejsce zamieszkania – miejscem świadczenia tych usług jest to stałe miejsce prowadzenia działalności.

Art. 28o. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne niż wskazane w art. 22 – 26 i art. 28b – 28n miejsce świadczenia przy dostawie towarów, wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów, imporcie towarów i świadczeniu usług, uwzględniając specyfikę świadczenia niektórych usług, dostawy niektórych towarów, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu niektórych towarów oraz przepisy Wspólnoty Europejskiej.”;

7) w art. 86 w ust. 9 zdanie końcowe otrzymuje brzmienie:

„– w przypadku gdy miejscem świadczenia tych usług, zgodnie z art. 28b lub art. 28l, jest terytorium państwa trzeciego lub gdy usługi dotyczą bezpośrednio towarów eksportowanych, pod warunkiem, że podatnik posiada dokumenty, z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami.”;

8) w art. 89:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W odniesieniu do:

1) przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie

ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego pobytu na terytorium kraju,

- 2) Sił Zbrojnych Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego oraz Sił Zbrojnych Państw-Stron Traktatu Północnoatlantyckiego uczestniczących w Partnerstwie dla Pokoju, wielonarodowych Kwater i Dowództw i ich personelu cywilnego,
- 3) podmiotów nieposiadających siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub zwykłego miejsca pobytu, na terytorium kraju, niedokonujących sprzedaży oraz niezarejestrowanych na potrzeby podatku na terytorium kraju

– mogą być zastosowane zwroty podatku na warunkach określonych w ust. 1a – 1g oraz w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2, 3 i 5.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a – 1j w brzmieniu:

„1a. Zwroty podatku podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie mają zastosowania w odniesieniu do kwot podatku:

- 1) zafakturowanych niezgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie;
- 2) dotyczących czynności, o których mowa w art. 2 pkt 8 lit. b i art. 13;
- 3) w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami ustawy oraz przepisami wykonawczymi wydanymi na jej podstawie, nie przysługuje podatnikom, o których mowa w art. 15, prawo do obniżenia kwoty lub zwrotu różnicy podatku należnego.

1b. Od kwoty podatku niezwróconej przez urząd skarbowy podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w terminach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5 naliczane są odsetki.

1c. Kwoty zwrotu podatku uzyskane nienależnie przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, podlegają zwrotowi do urzędu skarbowego wraz z należnymi odsetkami, jak od zaległości podatkowych. W przypadku niezwrócenia kwoty zwrotu podatku uzyskanej nienależnie wraz z należnymi odsetkami, podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nie przysługują żadne dalsze zwroty do wysokości niezwróconej kwoty wraz z odsetkami.

1d. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, składają wnioski o dokonanie zwrotu:

1) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w przypadku gdy podmioty te posiadają siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju;

2) na piśmie, zgodnie ze wzorem określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5, w przypadku gdy podmioty te nie posiadają siedziby lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju.

1e. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, mogą ubiegać się o zwrot podatku w odniesieniu do nabytych przez nich na terytorium kraju towarów i usług lub w odniesieniu do towarów, które były przedmiotem importu na terytorium kraju, jeżeli te towary i usługi były przez te podmioty wykorzystywane do wykonywania czynności dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na terytorium państwa, w którym rozliczają one podatek od wartości dodanej lub podatek o podobnym charakterze, innym niż terytorium kraju.

1f. W przypadku gdy towary lub usługi, od których podatnik podatku od wartości dodanej lub innego podatku o podobnym charakterze ubiega się o zwrot podatku, były wykorzystywane tylko częściowo do wykonywania czynności dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na terytorium państwa, w którym rozlicza on podatek od wartości dodanej lub podatek o podobnym charakterze, innym niż terytorium kraju – podatnik ubiegający się o zwrot podatku jest obowiązany przy określaniu wnioskowanej kwoty zwrotu podatku uwzględnić właściwą proporcję kwoty podatku do zwrotu. Proporcję tę wskazuje się w składanym wniosku.

1g. W przypadku gdy proporcja, o której mowa w ust. 1f, ulegnie zmianie po złożeniu wniosku o zwrot podatku – podatnik:

1) uwzględnia korektę wniosku o zwrot podatku we wniosku o zwrot podatku składanym w roku podatkowym następującym po roku podatkowym, za który lub którego część złożony został ten wniosek;

2) składa korektę wniosku o zwrot podatku, jeżeli w roku podatkowym następującym po roku podatkowym, za który lub którego część złożony został ten wniosek, podatnik nie występuje o zwrot podatku.

1h. Podatnik, o którym mowa w art. 15, ubiegający się o zwrot podatku od wartości dodanej w odniesieniu do nabytych przez niego towarów i usług lub w odniesieniu do zaimportowanych przez niego towarów wykorzystywanych do wykonywania czynności

dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na terytorium kraju, składa wniosek za pomocą środków komunikacji elektronicznej o dokonanie takiego zwrotu za pośrednictwem właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego do właściwego państwa członkowskiego. Wniosek o dokonanie zwrotu nie jest przekazywany do właściwego państwa członkowskiego i jest zwracany podatnikowi w przypadkach określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 8.

1i. W przypadku gdy towary lub usługi, od których podatek, o którym mowa w art. 15, ubiega się o zwrot podatku od wartości dodanej, były wykorzystywane tylko częściowo do wykonywania czynności dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na terytorium kraju, podatek ubiegający się o zwrot podatku jest obowiązany przy określaniu wnioskowanej kwoty zwrotu podatku uwzględnić proporcję obliczoną zgodnie z art. 90 i 91. Proporcję tę wskazuje się w składanym wniosku.

1j. W przypadku gdy proporcja, o której mowa w ust. 1i, ulegnie zmianie po złożeniu wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej – podatek we wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej:

1) uwzględnia korektę wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej we wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej składanym w roku podatkowym następującym po roku podatkowym, za który lub którego część złożony został ten wniosek;

2) składa korektę wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej, jeżeli w roku podatkowym następującym po roku podatkowym, za który lub którego część złożony został ten wniosek, podatek nie występuje o zwrot podatku od wartości dodanej.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) przypadki, warunki, terminy i tryb zwrotu podatku podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, oraz sposób naliczania i wypłaty odsetek od kwot podatku niezwróconych w terminie,

2) wzór wniosku o zwrot podatku składany przez podmioty, o których mowa w ust. 1d pkt 2,

3) informacje jakie powinien zawierać wniosek o zwrot podatku składany za pomocą środków komunikacji elektronicznej,

- 4) sposób opisu niektórych informacji zawartych we wniosku o zwrot podatku,
  - 5) sposób i przypadki potwierdzania złożenia wniosku o zwrot podatku,
  - 6) przypadki, w których podatnik ubiegający się o zwrot powinien złożyć dodatkowe dokumenty oraz rodzaje tych dokumentów,
  - 7) przypadki, w których podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 3, dokonującym sprzedaży przysługuje zwrot podatku,
  - 8) tryb zwrotu podatku w przypadkach, o których mowa w ust. 1g
– uwzględniając konieczność prawidłowego udokumentowania zakupów, od których przysługuje zwrot podatku, potrzebę zapewnienia prawidłowej informacji o wysokości zwracanych kwot podatku, zapewnienia niezbędnych informacji o podmiocie ubiegającym się o zwrot podatku jako podmiocie uprawnionym do otrzymania tego zwrotu, prawidłowego naliczania odsetek za zwłokę, wykorzystania środków komunikacji elektronicznej, przepisy Wspólnoty Europejskiej.”,
- d) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, informacje jakie powinien zawierać wniosek, o którym mowa w ust. 1h, sposób opisu niektórych informacji, warunki i termin składania wniosków, a także przypadki nieprzekazywania wniosków przez organ podatkowy do właściwego państwa członkowskiego, uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia informacji o prawie podatnika do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego z tytułu zakupu towarów i usług na terytorium kraju;
- 2) potrzebę zapewnienia niezbędnych do ubiegania się o zwrot podatku od wartości dodanej informacji o podatniku, jako podmiocie uprawnionym do otrzymania tego zwrotu;
- 3) potrzebę zapewnienia prawidłowej informacji o wysokości żądanych kwot zwrotu podatku;
- 4) potrzebę zapewnienia informacji dotyczących towarów i usług związanych z wnioskowanymi kwotami zwrotu podatku;
- 5) przepisy Wspólnoty Europejskiej.”;

9) w art. 97:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również do podatników, o których mowa w art. 15, innych niż wymienieni w ust. 1 i 2, którzy:

1) nabywają usługi, do których stosuje się art. 28b, jeżeli usługi te stanowiłyby u nich import usług;

2) świadczą usługi, do których stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 4, dla podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej.”,

b) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Podmioty, o których mowa w ust. 1 – 3, zarejestrowane jako podatnicy VAT UE, które uzyskały potwierdzenie zgodnie z ust. 9, podając numer, pod którym są zidentyfikowane na potrzeby podatku, przy:

1) dokonywaniu wewnątrzspółnotowego nabycia towarów,

2) dokonywaniu wewnątrzspółnotowej dostawy towarów,

3) świadczeniu usług, do których stosuje się art. 100 ust. 1 pkt 4, dla podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej,

4) nabywaniu usług, do których stosuje się art. 28b, dla których są podatnikami z tytułu importu usług

– są obowiązane do posługiwania się numerem identyfikacji podatkowej poprzedzonym kodem PL.”,

c) uchyla się ust. 11;

10) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, zarejestrowani jako podatnicy VAT UE, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym zbiorcze informacje o dokonanych:

1) wewnątrzspółnotowych dostawach towarów w rozumieniu art. 13 ust. 1 i 3, do których ma zastosowanie art. 42 ust. 1, na rzecz podatników podatku od wartości dodanej

lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej,

2) wewnątrzwspólnotowych nabyciach towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1 lub art. 11 ust. 1, od podatników podatku od wartości dodanej, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej,

3) dostawach towarów zgodnie z art. 136 ust. 1 lub 2, na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej,

4) usługach, do których stosuje się art. 28b, na rzecz podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej, świadczonych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, innych niż zwolnionych od podatku od wartości dodanej lub opodatkowanych stawką 0 %, dla których zobowiązaniem do zapłaty podatku od wartości dodanej jest usługobiorca

– zwane dalej „informacjami podsumowującymi”.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 w zakresie wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów, o których mowa w art. 9 ust. 1, stosuje się również do osób prawnych niebędących podatnikami w rozumieniu art. 15, zarejestrowanych jako podatnicy VAT UE.

3. Informacje podsumowujące składa się za okresy miesięczne, w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 4, 6 i 7.

4. Informacje podsumowujące mogą być składane za okresy kwartalne w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania transakcji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy dotyczą one:

1) transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli całkowita wartość tych transakcji, bez podatku od wartości dodanej, nie przekracza w danym kwartale i w żadnym z czterech poprzednich kwartałów kwoty 250.000 zł, oraz

2) transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jeżeli całkowita wartość tych transakcji, bez podatku, nie przekracza w danym kwartale 50.000 zł, oraz

3) transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 4.

5. Składający informacje podsumowujące za okresy kwartalne, u których:

1) całkowita wartość transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, bez podatku od wartości dodanej, przekroczyła w danym kwartale kwotę 250.000 zł, lub

2) całkowita wartość transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 2, bez podatku, przekroczyła w danym kwartale kwotę 50.000 zł

– są obowiązani do składania informacji podsumowujących za okresy miesięczne, z uwzględnieniem ust. 6.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, informacje podsumowujące za poszczególne miesiące, które upłynęły od rozpoczęcia danego kwartału, są składane w terminie do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przekroczone odpowiednio kwotę 250.000 zł lub 50.000 zł, z tym że, jeżeli przekroczenie kwoty nastąpiło w trzecim miesiącu kwartału, składana jest jedna informacja podsumowująca za ten kwartał.

7. Informacje podsumowujące składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej składa się do 25. dnia miesiąca następującego po okresie, o którym mowa w ust. 3 – 6.

8. Informacja podsumowująca powinna zawierać następujące dane:

1) nazwę lub imię i nazwisko podmiotu składającego informację podsumowującą oraz jego numer identyfikacji podatkowej podany w potwierdzeniu dokonany przez naczelnika urzędu skarbowego zgodnie z art. 97 ust. 9, który zastosował dla transakcji, o których mowa w ust. 1;

2) właściwy i ważny numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzspółnotowych nadany przez państwo członkowskie właściwe dla podatnika podatku od wartości dodanej lub osoby prawnej niebędącej takim podatnikiem nabywającego towary lub usługi, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej;

3) właściwy i ważny numer identyfikacyjny dla transakcji wewnątrzspółnotowych nadany przez państwo członkowskie właściwe dla podatnika podatku od wartości dodanej dokonującego dostawy towarów, zawierający dwuliterowy kod stosowany dla podatku od wartości dodanej – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;

4) łączną wartość wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, wyrażoną zgodnie z art. 31, łączną wartość wewnątrzspółnotowej dostawy towarów, w tym również łączną wartość dostawy towarów, o której mowa w ust. 1 pkt 3, łączną wartość świadczonych usług, o których mowa w ust. 1 pkt 4 – w odniesieniu do poszczególnych kontrahentów.

9. W przypadku transakcji, o której mowa w art. 136, informacja podsumowująca powinna dodatkowo zawierać adnotację, że nabycie i dostawa zostały dokonane w ramach wewnątrzspółnotowych transakcji trójstronnych.

10. Dla potrzeb ust. 1 pkt 4 zobowiązanym do zapłaty podatku od wartości dodanej na terytorium państwa członkowskiego, na którym, zgodnie z art. 28b, ma miejsce świadczenie usług, jest usługobiorca, jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 15, będący usługodawcą nie posiada na terytorium tego państwa członkowskiego:

- 1) siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności;
- 2) siedziby lub stałego miejsca zamieszkania, posiada natomiast na tym terytorium stałe miejsce prowadzenia działalności, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności lub inne miejsce prowadzenia działalności usługodawcy, jeżeli usługodawca posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności na tym terytorium, nie uczestniczy w tych transakcjach.

11. Dla potrzeb określenia momentu powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w ust. 3 i 4, w zakresie świadczenia usług wymienionych w ust. 1 pkt 4 – przepisy art. 19 ust. 19a i 19b stosuje się odpowiednio.”;

11) w art. 109 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Podatnicy świadczący usługi, których miejscem świadczenia nie jest terytorium kraju, są obowiązani w prowadzonej ewidencji podać nazwę usługi, wartość usługi bez podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze, uwzględniając moment powstania obowiązku podatkowego określany dla tego rodzaju usług świadczonych na terytorium kraju. W przypadku usług, do których stosuje się art. 28b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 19a i 19b.”;

12) w art. 131 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) państwie członkowskim konsumpcji – rozumie się przez to państwo członkowskie, w odniesieniu do którego zgodnie z art. 28k przyjmuje się, że na jego terytorium ma miejsce świadczenie usług elektronicznych.”.

Art. 2. W okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. w przypadku świadczenia usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych do tych usług, w tym świadczenia usług przez

organizatorów usług w tych dziedzinach, miejscem świadczenia usług jest miejsce, gdzie usługi są faktycznie świadczone.

Art. 3. 1. Podatnicy, inni niż wymienieni w art. 97 ust. 1 – 3 ustawy zmienianej w art. 1, mogą od dnia 1 grudnia 2009 r. zawiadamiać naczelnika urzędu skarbowego w zgłoszeniu rejestracyjnym, o którym mowa w art. 96 ustawy zmienianej w art. 1, o zamiarze rozpoczęcia wykonywania czynności, o których mowa w art. 97 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Naczelnik urzędu skarbowego potwierdza, zgodnie z art. 97 ustawy zmienianej w art. 1, zarejestrowanie z dniem 1 stycznia 2010 r. podatników, o których mowa w ust. 1, jako podatników VAT UE.

Art. 4. W okresie do dnia 31 grudnia 2011 r. kwota ustalona w wysokości 250.000 zł, o której mowa w art. 100 ust. 4 – 6 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wynosi 500.000 zł.

Art. 5. W przypadku usług wykonanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stanowiących import usług, w stosunku do którego, zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie powstał obowiązek podatkowy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązek podatkowy powstaje zgodnie z art. 19 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Do wniosków o zwrot podatku złożonych do dnia 31 grudnia 2009 r., zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 89 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, przez podmioty nieposiadające siedziby lub miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, niezarejestrowane na potrzeby podatku na terytorium kraju, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 3, który wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2009 r.;
- 2) art. 1 pkt 6 w zakresie art. 28g, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

---

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady:

- 1) dyrektywy Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 11),
- 2) dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz. Urz. UE L 44 z 20.02.2008, str. 23),
- 3) dyrektywy Rady 2008/117/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania w związku z transakcjami wewnątrzspółnotowymi (Dz. Urz. UE L 14 z 20.01.2009, str. 7).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy zawiera zmiany do ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), których celem jest implementacja do przepisów o podatku od towarów i usług zmian wprowadzonych:

- a) dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług,
- b) dyrektywą Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim,
- c) dyrektywą Rady 2008/117/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania w związku z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi.

Należy podkreślić, że celem wprowadzanych dyrektywą Rady 2008/8/WE zmian, w tym fundamentalnej zmiany jaką jest modyfikacja ogólnej zasady dotyczącej miejsca świadczenia usług w transakcjach między podatnikami VAT z miejsca siedziby usługodawcy na miejsce siedziby usługobiorcy, jest głównie usprawnienie funkcjonowania rynku wewnętrznego przez modernizację i uproszczenie działania wspólnego systemu VAT. Proponowane zmiany w odniesieniu do miejsca świadczenia usług wprowadzają w szerokim zakresie rozwiązania zmierzające do opodatkowania usług w miejscu ich konsumpcji. W przypadku tranzgranicznego świadczenia usług na rzecz podatników oraz osób prawnych niebędących podatnikami zidentyfikowanych dla potrzeb podatku VAT w innym niż państwo siedziby usługodawcy państwie członkowskim, obowiązek ich rozliczenia zgodnie z projektowanymi zmianami ma spoczywać, co do zasady, na usługobiorcy. Kontrolę prawidłowości rozliczania przez usługobiorców usług świadczonych w ramach Wspólnoty ma wspierać obowiązek składania przez usługodawców informacji podsumowujących.

W projekcie ustawy przewiduje się implementację art. 2 i 3 dyrektywy Rady 2008/8/WE, które powinny być wprowadzone do krajowych porządków prawnych odpowiednio do dnia 1 stycznia 2010 r. i 2011 r. Z uwagi na termin implementacji art. 4 i art. 5 dyrektywy Rady 2008/8/WE (odpowiednio dnia 1 stycznia 2013 r. i 2015 r.) dla przejrzystości projektowanej noweli proponuje się, aby artykuły tej dyrektywy zostały implementowane w terminie późniejszym odrębną nowelą.

Ponadto zmiany zaproponowane w projekcie wynikające z implementacji dyrektywy Rady 2008/117/WE, w szczególności dotyczące skrócenia okresu, za który podatnicy mają obowiązek składać informacje podsumowujące (z kwartału do miesiąca) oraz skrócenia, co do zasady, terminu składania informacji podsumowujących (z 25 do 15 dnia miesiąca następującego po okresie sprawozdawczym, w którym powstał obowiązek podatkowy) mają na celu usprawnienie systemu wymiany informacji o transakcjach wewnątrzspółnotowych między państwami członkowskimi, co z kolei powinno przyczynić się do zwalczania uchylania się od opodatkowania w zakresie podatku VAT.

W projekcie noweli proponuje się skorzystanie z przepisów fakultatywnych wprowadzonych dyrektywą 2008/117/WE zezwalających na składanie informacji podsumowujących za okresy kwartalne (w terminie do 15 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy). Opcja ta dotyczyłaby tych podatników, u których zgodnie z ww. dyrektywą wartość wewnątrzspółnotowych dostaw towarów oraz dostaw w transakcjach uproszczonych, bez podatku od wartości dodanej, nie przekroczyła w danym kwartale ani w żadnym z czterech poprzednich kwartałów kwoty 50.000 euro (po przeliczeniu zgodnie z przepisami dyrektywy – 250.000 zł).

Proponuje się również wykorzystanie przewidzianego dyrektywą 2008/117/WE fakultatywnego rozwiązania o charakterze przejściowym polegającego na podwyższeniu (do dnia 31 grudnia 2011 r.) limitu uprawniającego do składania informacji podsumowujących w systemie kwartalnym z 50.000 euro do 100.000 euro (po przeliczeniu z 250.000 zł do 500.000 zł). Dla umożliwienia miesięcznej porównywalności danych z informacjami otrzymywanymi z innych państw członkowskich proponuje się, aby podatnicy lub osoby prawne niebędące podatnikami, które dokonują wewnątrzspółnotowych nabyć towarów składali, co do zasady, miesięczne informacje podsumowujące (możliwość składania informacji podsumowujących kwartalnych

przyznano by tylko podmiotom, u których wartość wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów w danym kwartale nie przekroczyła 50.000 zł).

Zmiany zaproponowane w projekcie wynikające z implementacji dyrektywy Rady 2008/9/WE zakładają m.in. składanie wniosku o zwrot podatku zapłaconego w innym państwie członkowskim w urzędzie skarbowym państwa na terytorium którego podatnik ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, umożliwienie przekazywania wniosków o zwrot podatku drogą elektroniczną, uregulowanie kwestii odsetek w przypadku niedokonania przez organ podatkowy zwrotu podatku podmiotom nieposiadającym siedziby lub miejsca zamieszkania w danym państwie członkowskim. Zmiany te mają na celu umożliwienie uproszczenia i unowocześnienia procedury zwrotu podatku VAT (z uwzględnieniem wykorzystania nowoczesnych technologii) podatnikom z państw członkowskich Unii Europejskiej od zakupów dokonanych przez nich w innych państwach członkowskich. Zmiany w ustawie o podatku od towarów i usług w tym zakresie obejmują w odniesieniu do podatników podatku od towarów i usług wprowadzenie niezbędnych przepisów prawa materialnego wprowadzających w szczególności możliwość składania do właściwego organu podatkowego wniosków o zwrot podatku VAT zapłaconego w nabywanych w innym niż Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej towarach i usługach oraz stosownych przepisów upoważniających (umożliwiających uregulowanie m.in. zasad i trybu składania takich wniosków).

Ponadto proponuje się w odniesieniu do podatników podatku od wartości dodanej lub innego podatku o podobnym charakterze wprowadzenie w ustawie przepisów upoważniających do określenia w akcie wykonawczym przypadków, warunków, terminów i trybu zwrotu podatku podmiotom zagranicznym (nieposiadającym siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub zwykłego miejsca pobytu na terytorium kraju), niedokonującym sprzedaży oraz niezarejestrowanym na potrzeby podatku od towarów i usług na terytorium kraju oraz naliczania i wypłaty odsetek od kwot podatku niezwróconych w terminie. Proponuje się również wprowadzenie upoważnienia w ustawie do określenia w drodze rozporządzenia przypadków, w których zagraniczne podmioty składają wnioski o dokonanie zwrotu w formie elektronicznej i rozpatrywanie ich w tej formie przez organ podatkowy oraz wzór wniosku o zwrot podatku w przypadku, gdy nie jest on składany przez zagraniczne podmioty w formie elektronicznej. Ta zmieniona w stosunku do obecnej delegacja ustawowa umożliwi realizację podstawowego celu dyrektywy Rady

2008/9/WE w zakresie uproszczenia i unowocześnienia procedury zwrotu podatku VAT podatnikom z państw członkowskich Unii Europejskiej, z uwzględnieniem wykorzystania nowoczesnych technologii.

Zmiana w art. 8 ust. 4 (art. 1 pkt 1 projektu) jest konsekwencją zmiany numeracji artykułów w zakresie miejsca świadczenia usług. Zmiana ma charakter techniczny.

Zaproponowane w art. 17 ustawy (art. 1 pkt 2 projektu) zmiany dostosowują zasady rozliczania podatku VAT, sposób stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia oraz podmioty odpowiedzialne za rozliczenie podatku VAT do zasad wprowadzonych dyrektywą 2008/8/WE.

Ponadto w art. 17 ust. 1 pkt 5 proponuje się zmianę o charakterze doprecyzującym, polegającą na wykreśleniu zastrzeżenia do art. 135 – 138. Należy zauważyć, że w przypadku wewnątrzwspólnotowych transakcji trójstronnych rozliczanych w procedurze uproszczonej, do których stosuje się art. 135 – 138 ustawy, podmiot nabywający towary, jeżeli dokonującym ich dostawy na terytorium kraju jest podatnik nieposiadający siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest podatnikiem z tytułu ww. transakcji, a jedynie uznaje się, że wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów zostało opodatkowane u drugiego w kolejności podatnika VAT. Zastosowanie zatem procedury uproszczonej z art. 135 – 138 ustawy nie oznacza zatem, że trzeci w kolejności podatnik nie jest podatnikiem z art. 17 ustawy. Zastrzeżenie zawarte w obecnym brzmieniu art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy może zatem budzić wątpliwości interpretacyjne. Proponuje się zatem ww. zastrzeżenie z art. 17 ust. 1 pkt 5 wykreślić.

W art. 17 po ust. 1 proponuje się dodać ust. 1a, który zobowiązuje usługobiorcę lub dokonującego nabycia towarów do stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia również w przypadku, gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada stałe miejsce prowadzenia działalności na terytorium kraju, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności lub inne miejsce prowadzenia działalności usługodawcy lub dokonującego dostawy, jeżeli usługodawca lub dokonujący dostawy towarów posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności na terytorium kraju, nie uczestniczy w dokonywanych transakcjach. Przepis ten wprost implementuje zapis art. 192a lit. b dyrektywy 2008/8/WE.

W art. 17 ust. 2 proponuje się wprowadzić obowiązek rozliczania podatku należnego przez usługobiorcę usług, o których mowa w proponowanym art. 28b, oraz wykreślić zapis dotyczący

usług obecnie uregulowanych w art. 27 oraz art. 28 ust. 3, 4, 6 i 7 z uwagi na zmianę przepisów dyrektywy 2008/8/WE w tym zakresie. Wprowadzenie, co do zasady, obowiązku rozliczania podatku należnego przez podatnika będącego usługobiorcą usług świadczonych przez osobę niemającą siedziby na terytorium kraju jest związane ze zmianą miejsca świadczenia w odniesieniu do tych usług (nowe brzmienie art. 28b). W celu uproszczenia rozliczeń dyrektywa 2008/8/WE wprowadza stosowanie obligatoryjnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w szerszym niż to wynikało z dotychczasowych przepisów dyrektywy zakresie, co oznacza, że podatnik jest zobowiązany sam naliczyć odpowiednią kwotę VAT z tytułu nabytych usług, o których mowa w art. 28b, i nie jest możliwe zwolnienie z tego obowiązku przez fakt ewentualnego rozliczenia podatku VAT przez usługodawcę.

W art. 17 ust. 3 proponuje się wprowadzić zastrzeżenie, że obowiązek stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w przypadku usług ma miejsce, gdy usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, natomiast w przypadku usług, o których mowa w art. 28b, również, jeżeli usługobiorcą jest osoba prawna niebędąca podatnikiem, ale zarejestrowana jako podatnik VAT UE, zgodnie z art. 97. Takie doprecyzowanie przepisów pełniej oddaje założenia dyrektywy.

W art. 17 proponuje się uchylić ust. 4 z uwagi na zmianę przepisów dyrektywy 2008/8/WE w odniesieniu do nabycia usług obecnie uregulowanych w art. 28 ust. 3, 4, 6 i 7 (obecne brzmienie tego przepisu byłoby niezgodne z dyrektywą 2008/8/WE z uwagi na generalną zmianę określania miejsca świadczenia usług na miejsce, w którym usługobiorca będący podatnikiem jest zlokalizowany).

Zmiana w art. 19 ust. 13 pkt 9 (art. 1 pkt 3 projektu) jest konsekwencją zmiany numeracji artykułów w zakresie miejsca świadczenia usług. Zmiana ma charakter techniczny.

Zmiana w art. 19 ust. 19 jest zmianą o charakterze porządkowym, związaną z propozycją dodania ust. 19a i 19b w tym artykule.

W art. 19 po ust. 19 proponuje się dodać ust. 19a oraz ust. 19b określający moment powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do importu usług, których miejsce świadczenia określone jest zgodnie z art. 28b ustawy. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 66 dyrektywy 2006/112/WE dla tych usług moment ten powinien być określany jednolicie (bez stosowania wyjątków). Zgodnie z art. 64 dyrektywy 2006/112/WE proponuje się również określić w sposób szczególny moment powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu do importu niektórych usług

o charakterze ciągłym, których miejsce świadczenia określone jest zgodnie z art. 28b ustawy. W przypadku gdy do tych usług wykonywanych w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok nie upływa termin płatności w okresie tego roku, obowiązek podatkowy powstaje z upływem każdego roku podatkowego, do momentu zakończenia świadczenia tych usług. Należy zaznaczyć, że pojęcie roku podatkowego na gruncie ustawy o podatku od towarów i usług jest pojęciem tożsamym z rokiem kalendarzowym (vide art. 11 ustawy – Ordynacja podatkowa).

Rozumienie pojęć zdefiniowanych w art. 22 ust. 5 (art. 1 pkt 4 projektu) proponuje się zastosować również do art. 28i ust. 2 określającego miejsce świadczenia usług restauracyjnych i cateringowych, które są faktycznie wykonywane na pokładach statków, statków powietrznych lub pociągów podczas części transportu pasażerów wykonaną na terytorium Wspólnoty. Sposób zdefiniowania w art. 22 ust. 5 następujących pojęć: „części przewozu osób wykonywanej na terytorium Wspólnoty”, „miejsca rozpoczęcia przewozu osób”, „miejsca zakończenia przewozu osób”, oraz „w przypadku podróży w obie strony powrotnego odcinka podróży” jest tożsamy z definicjami zawartymi w dyrektywie 2008/8/WE w odniesieniu do określenia miejsca świadczenia przy świadczeniu usług restauracyjnych i cateringowych.

W związku z dodawanymi art. 28a – 28o, które dotyczą określenia miejsca świadczenia usług, proponuje się uchylić dotychczasowe art. 27 i art. 28 (art. 1 pkt 5 projektu).

W art. 28a (art. 1 pkt 6 projektu) proponuje się określić podmioty uznane za podatników na potrzeby wprowadzonych w rozdziale 3 działu V nowych zasad dotyczących miejsca świadczenia usług. Zgodnie z art. 28a wyłącznie dla potrzeb określenia miejsca świadczenia usług przez podatnika rozumieć należy oprócz podatnika zdefiniowanego w art. 15 ustawy również podatnika podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze oraz osobę prawną niebędącą podatnikiem, która zidentyfikowana została na potrzeby podatku, podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze.

W ten sposób pełne spektrum podmiotów (z dyrektywy) objęte zostanie określeniem podatnika będącego kryterium wyznaczającym miejsce świadczenia we wskazanych przepisach.

Wprowadzenie tej definicji czyni przepisy rozdziału 3 działu V bardziej czytelnymi. Należy podkreślić, że w stosunku do obecnie obowiązujących regulacji poszerzono przypadki, w których miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym usługobiorca będący podatnikiem ma siedzibę. Zastosowana definicja pozwala lepiej te przypadki określić.

Również na potrzeby stosowania rozdziału 3 działu V doprecyzowano za dyrektywą 2008/8/WE, że podatnika, który prowadzi również działalność lub dokonuje transakcji nieuznawanych za podlegające opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług zgodnie z art. 5 ust. 1, uznaje się za podatnika w odniesieniu do wszystkich świadczonych na jego rzecz usług.

W art. 28b proponuje się wprowadzić fundamentalną zmianę jaką jest modyfikacja ogólnej zasady dotyczącej miejsca świadczenia usług w transakcjach między podatnikami (w pojęciu zdefiniowanym w art. 28a) z miejsca siedziby usługodawcy na miejsce siedziby usługobiorcy. Należy zaznaczyć, że obecnie obowiązująca generalna zasada określająca miejsce świadczenia usług w miejscu, gdzie usługodawca ma swoją siedzibę, w dużej mierze skutkuje opodatkowaniem usług tam, gdzie dochodzi do ich konsumpcji. Jednakże istnieje szereg usług, których specyfika pozwala na świadczenie ich na odległość, w wyniku czego faktyczna ich konsumpcja nie odbywa się w państwie członkowskim usługodawcy lecz usługobiorcy. Może to prowadzić ze względu na różnice w wysokości stawek VAT w poszczególnych państwach członkowskich do zakłócenia zasad konkurencji, w sytuacji gdy usługobiorca ma możliwość wyboru usługodawcy z różnych państw członkowskich, a wysokość opodatkowania w tych państwach znacząco się różni. Zmiana miejsca świadczenia usług w odniesieniu do transakcji między podatnikami VAT ma na celu zapewnienie opodatkowania wszystkich usług, również tych świadczonych na odległość, w miejscu ich konsumpcji. Zmiana zasady ogólnej nie dotyczy sytuacji, gdy usługi świadczone na rzecz podatnika są przeznaczone do jego osobistego użytku lub użytku jego personelu. W takim przypadku będzie to, co do zasady, miejsce siedziby usługodawcy.

W art. 28c proponuje się pozostawić w mocy obecnie obowiązującą zasadę ogólną w odniesieniu do transakcji między podatnikiem a ostatecznym konsumentem, czyli opodatkowanie w miejscu, gdzie świadczący usługę posiada siedzibę. Pozostawienie obecnie obowiązującej zasady ogólnej podyktowane jest względami praktycznymi. Zasada ta jest prosta dla świadczących usługi, ponieważ w większości przypadków wystarczy, że znają oni regulacje prawne i stawki obowiązujące w ich państwie członkowskim. Jednakże w zakresie niektórych usług wprowadzono modyfikacje – szczególne zasady – polegające na przeniesieniu miejsca świadczenia usług w miejsce ich faktycznej konsumpcji. Dotyczy to m.in. usług wykonywanych przez pośredników działających w imieniu i na rzecz osób trzecich, usług restauracyjnych i cateringowych.

W art. 28d proponuje się wprowadzić szczególną zasadę w odniesieniu do miejsca świadczenia usług na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, świadczonych przez pośredników działających w imieniu i na rzecz osób trzecich. W takim przypadku miejscem świadczenia jest miejsce, w którym dokonywana jest podstawowa transakcja. Obecnie obowiązujące przepisy określają miejsce świadczenia usług pośrednictwa w zależności od rodzajów usług:

- a) w przypadku usług niematerialnych wymienionych w art. 27 ust. 4 pkt 1 – 10 obowiązującej ustawy, świadczonych przez agentów i pośredników działających w imieniu i na rzecz innej osoby, miejscem świadczenia jest miejsce, gdzie nabywca usługi (będący podmiotem posiadającym siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa trzeciego lub podatnikiem mającym siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Wspólnoty, ale w kraju innym niż kraj świadczącego usługę) posiada siedzibę, stałe miejsce prowadzenia działalności, stały adres lub miejsce zamieszkania,
- b) w przypadku usług związanych bezpośrednio z wewnątrzspółnotowymi usługami transportu towarów miejscem świadczenia jest miejsce, gdzie transport się rozpoczyna,
- c) w przypadku usług pomocniczych do usług transportowych, takich jak załadunek, rozładunek, przeładunek i podobne czynności miejscem świadczenia jest miejsce świadczenia usług, z którymi usługi te są związane, w przypadku usług innych niż wyżej wymienione miejscem świadczenia jest miejsce świadczenia usług, z którymi usługi te są związane,
- d) w przypadku usług pośrednictwa związanych z dostawą towarów miejscem świadczenia jest miejsce dokonania dostawy towarów.

Zaproponowana w projekcie zmiana ma na celu uproszczenie zasad opodatkowania usług pośrednictwa. W przypadku transakcji między podatnikami zastosowanie będzie miała zasada ogólna opodatkowania w miejscu siedziby lub stałego miejsca zamieszkania usługobiorcy, natomiast w przypadku usług pośredników na rzecz podmiotów niebędących podatnikami miejsce, w którym dokonywana jest podstawowa transakcja.

W art. 28e proponuje się utrzymać obecnie obowiązującą zasadę opodatkowania usług związanych z nieruchomością w miejscu położenia nieruchomości. Zasada ta miałaby zastosowanie tak jak obecnie zarówno w transakcjach między podatnikami jak i między podatnikiem i ostatecznym konsumentem. Zmianą w stosunku do obecnego brzmienia art. 27 ust. 2 pkt 1 jest doprecyzowanie rozumienia usług związanych z nieruchomością, przez

wskazanie, że obejmują one również usługi zakwaterowania w sektorze hotelarskim lub sektorach o podobnej funkcji, takich jak ośrodki wczasowe lub miejsca przeznaczone do użytku jako kempingi oraz przyznawanie prawa użytkowania nieruchomości. W art. 28e wskazano również, że przepis ten obejmuje usługi wszystkich rzeczoznawców (nie tylko majątkowych), jeżeli tylko te usługi związane są z nieruchomością.

W art. 28f proponuje się uregulować kwestie związane z transportem osób i towarów. W odniesieniu do transportu osób w art. 28f ust. 1 proponuje się pozostawić w niezmienionej wersji obowiązującą zasadę polegającą na opodatkowaniu usług transportu osób w zależności od pokonywanych odległości (zarówno w transakcjach między podatnikami jak i między podatnikiem i ostatecznym konsumentem). W praktyce zasada ta gwarantuje, że podatek jest należny w państwie członkowskim konsumpcji.

W art. 28f ust. 2 proponuje się utrzymać zasadę szczególną w odniesieniu do miejsca świadczenia usług transportu towarów innych niż tzw. wewnątrzwspólnotowy transport towarów na rzecz podmiotów niebędących podatnikami. W takim przypadku miejscem świadczenia będzie miejsce, w którym odbywa się transport, z uwzględnieniem pokonanych odległości. Jest to rozwiązanie tożsame z obecnie obowiązującymi zasadami. Zmiana w odniesieniu do przepisów obecnie obowiązujących dotyczy transakcji między podatnikami, gdzie zastosowanie w takim przypadku będzie miała zasada ogólna – opodatkowanie w miejscu siedziby usługobiorcy.

W art. 28f ust. 3 proponuje się utrzymać (obecnie obowiązującej ustawy w art. 28 ust. 1) zasadę szczególną w odniesieniu do miejsca świadczenia usług tzw. wewnątrzwspólnotowego transportu towarów na rzecz podmiotów niebędących podatnikami. W takim przypadku zastosowanie będzie miała obecnie obowiązująca zasada określająca miejsce świadczenia w miejscu rozpoczęcia transportu. Zmiana w odniesieniu do przepisów obecnie obowiązujących (czyli opodatkowania w miejscu rozpoczęcia transportu lub na terytorium państwa członkowskiego, które wydało nabywcy numer, który podał świadczącemu – art. 28 ust. 1 i 3), dotyczy przede wszystkim transakcji między podatnikami, gdzie zastosowanie będzie miała zasada ogólna opodatkowania w miejscu siedziby usługobiorcy.

Proponuje się nieuwzględnienie w projekcie obowiązującego obecnie przepisu art. 28 ust. 2 dotyczącego traktowania usługi transportu krajowego jako wewnątrzwspólnotowej usługi transportu towarów. Należy zauważyć, że w dyrektywie 2008/8/WE nie uwzględniono przepisu

definiującego jako wewnątrzspółnotową usługę transportu towarów usługi transportu, którego rozpoczęcie i zakończenie ma miejsce na terytorium jednego państwa członkowskiego, jeżeli bezpośrednio jest związana z wewnątrzspółnotową usługą transportu towarów.

W art. 28f ust. 4 i 5 proponuje się wprowadzić definicje miejsca rozpoczęcia i miejsca zakończenia transportu. Za miejsce rozpoczęcia transportu przyjmuje się miejsce, w którym faktycznie rozpoczyna się transport towarów, niezależnie od odległości przebytych do miejsca, gdzie znajdują się towary. Natomiast za miejsce zakończenia transportu przyjmuje się miejsce, w którym faktycznie kończy się transport towarów. Zaproponowane definicje odpowiadają definicjom zawartym w dyrektywie 2008/8/WE.

W art. 28g proponuje się zmianę miejsca świadczenia w zakresie usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy. W stosunku do obecnie obowiązującego art. 27 ust. 2 pkt 3 lit. a regulującego miejsce świadczenia ww. usług w miejscu, gdzie usługi są faktycznie świadczone, dokonano rozróżnienia na usługi związane z działalnością w ww. dziedzinach świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami oraz na usługi wstępu na imprezy świadczone na rzecz podatników. W art. 28g ust. 1 proponuje się określić miejsce świadczenia usług wstępu na imprezy kulturalne, artystyczne, sportowe, naukowe, edukacyjne, rozrywkowe lub podobne, takie jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych związanych z usługami wstępu na te imprezy, świadczonych na rzecz podatnika, w miejscu, w którym te imprezy faktycznie się odbywają. Natomiast zgodnie z art. 28g ust. 2 miejscem świadczenia usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, oraz usług pomocniczych do tych usług, w tym świadczenia usług przez organizatorów usług w tych dziedzinach, świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, jest miejsce, w którym ta działalność faktycznie jest wykonywana. Należy podkreślić, że zasadnicza zmiana miejsca świadczenia w odniesieniu do ww. usług dotyczyć będzie podatników i polegać będzie na przeniesieniu miejsca świadczenia z miejsca faktycznego świadczenia usługi do miejsca gdzie usługobiorca ma siedzibę z wyjątkiem usług wstępu na imprezy, które tak jak obecnie opodatkowane będą w miejscu, gdzie są faktycznie świadczone. Należy zaznaczyć, że wejście w życie zasad zawartych w art. 28g zostało określone w dyrektywie 2008/8/WE na dzień 1 stycznia 2011 r. (art. 3 dyrektywy 2008/8/WE, tj. art. 53 oraz art. 54 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2011 r.). Natomiast w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do

dnia 31 grudnia 2010 r. proponuje się zgodnie z dyrektywą 2008/8/WE (art. 2 dyrektywy 2008/8/WE, tj. art. 53 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2010 r.), wprowadzenie w art. 2 przepisu przejściowego, zgodnie z którym miejscem świadczenia usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, a także usług pomocniczych do tych usług, w tym świadczenia usług przez organizatorów usług w tych dziedzinach było miejsce, gdzie usługi są faktycznie świadczone. Zasada przewidziana w art. 2 projektu na okres przejściowy odpowiada obecnie obowiązującej regulacji zawartej w art. 27 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług (doprecyzowano jedynie, że obejmuje ona również świadczenie usług przez organizatorów usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, a także usług pomocniczych do tych usług).

W art. 28h proponuje się utrzymać zasadę szczególną miejsca świadczenia usług pomocniczych do usług transportowych, takich jak załadunek, rozładunek, przeładunek i podobnych czynności oraz usług wyceny rzeczowego majątku ruchomego oraz na ruchomym majątku rzeczowym świadczonych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami – w miejscu, w którym usługi są faktycznie wykonywane. Zmiana w odniesieniu do przepisów obecnie obowiązujących w zakresie tych usług dotyczy transakcji między podatnikami, gdzie zastosowanie w przypadku takich usług będzie miała zasada ogólna – opodatkowanie w miejscu siedziby lub stałym miejscu zamieszkania usługobiorcy.

W art. 28i proponuje się wprowadzić zmianę miejsca świadczenia usług w odniesieniu do usług restauracyjnych i cateringowych. Zgodnie z obecnie obowiązującymi zasadami do ww. usług ma zastosowanie zasada ogólna – czyli miejsce, w którym usługodawca ma siedzibę. Jednak z uwagi na fakt, że usługi takie z natury mają charakter materialny i są świadczone dla celów natychmiastowej konsumpcji w identyfikowalnym miejscu, powinny być one opodatkowane w miejscu, gdzie są rzeczywiście wykorzystywane. Dlatego w art. 28i ust. 1 proponuje się wprowadzić zasadę opodatkowania usług restauracyjnych i cateringowych w miejscu, gdzie te usługi są faktycznie wykonywane. Zasada ta nie powinna mieć jednak zastosowania w odniesieniu do świadczenia usług restauracyjnych i cateringowych na pokładach statków, samolotów lub w pociągach podczas świadczenia usługi transportu osób, ponieważ bardzo trudno byłoby ustalić miejsce, w którym usługa jest fizycznie świadczona. W art. 28i ust. 2 proponuje się wprowadzenie wyjątku od zasady opodatkowania usług restauracyjnych i cateringowych

w miejscu, gdzie te usługi są faktycznie wykonywane, w przypadku gdy usługi te są faktycznie wykonywane na pokładach statków, statków powietrznych lub pociągów podczas części transportu pasażerów wykonanej na terytorium Wspólnoty. W takim przypadku miejscem świadczenia ww. usług byłoby miejsce rozpoczęcia przewozu osób.

W art. 28j proponuje się zdefiniować usługi krótkoterminowego wynajmu środków transportu oraz wprowadzić szczególną zasadę w odniesieniu do miejsca ich świadczenia. Zgodnie z art. 28j ust. 1 miejscem świadczenia usług krótkoterminowego wynajmu środków transportu jest miejsce, w którym te środki transportu są rzeczywiście oddawane do dyspozycji usługobiorcy niezależnie od statusu usługobiorcy. Natomiast pojęcie krótkoterminowy zostało zdefiniowane w art. 28j ust. 2, jako ciągle posiadanie lub korzystanie ze środka transportu przez okres nieprzekraczający trzydziestu dni, a w przypadku jednostek pływających, okres nieprzekraczający dziewięćdziesięciu dni. Należy podkreślić, że obecnie uznaje się, że wynajem środków transportu nie jest świadczony w miejscu, gdzie dochodzi do faktycznego wykorzystania środków transportu, ale zgodnie z zasadą ogólną, w miejscu, gdzie dostawca ma swoją siedzibę. Z uwagi na fakt, że środki transportu mogą łatwo przekraczać granice, zasada ta nie zapewnia, że podatek od wartości dodanej jest przekazywany państwu członkowskiemu konsumpcji.

W art. 28k proponuje się, co do zasady, utrzymać przepis dotyczący miejsca świadczenia usług elektronicznych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, posiadających siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu na terytorium Wspólnoty, przez podatnika, który posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego świadczy te usługi, poza terytorium Wspólnoty, a w przypadku braku takiej siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności, posiada zwykle miejsce prowadzenia działalności lub zwykle miejsce pobytu poza terytorium Wspólnoty. W takim przypadku miejscem świadczenia jest miejsce, gdzie podmiot niebędący podatnikiem posiada siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

W art. 28l proponuje się utrzymać szczególne zasady dotyczące miejsca świadczenia usług w odniesieniu do osób spoza Wspólnoty niebędących podatnikami, na rzecz których świadczone są wymienione w artykule usługi niematerialne, tj. np. sprzedaży praw lub udzielania licencji i sublicencji, przeniesienia lub cesji praw autorskich, usługi reklamy, doradcze, inżynierskie, prawnicze, księgowość oraz usługi podobnych do tych usług, usługi przetwarzania danych,

dostarczania informacji, tłumaczeń, bankowe, finansowe i ubezpieczeniowe, wynajmu, dzierżawy, telekomunikacyjne, nadawcze radiowe i telewizyjne.

W art. 28m proponuje się w odniesieniu do świadczenia usług telekomunikacyjnych oraz usług nadawczych radiowych i telewizyjnych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami zlokalizowanych we Wspólnocie, przez podatnika, który zlokalizowany jest poza Wspólnotą, modyfikację (z uwagi na miejsce rzeczywistego użytkowania i korzystania z tych usług) reguły zawartej w art. 28c dotyczącej określania miejsca świadczenia w kierunku utrzymania obecnie obowiązującego w art. 27 ust. 6 ustawy o podatku od towarów i usług rozwiązania w tym zakresie.

W art. 28n proponuje się zapisy dotyczące określania miejsca świadczenia dla usług turystyki objętych szczególną procedurą opodatkowania. Należy zauważyć, iż miejsce świadczenia dla usług turystyki objętych szczególną procedurą opodatkowania nie uległo zmianie i jest określone w art. 307 akapit drugi dyrektywy 2006/112/WE ze zmianami. Zgodnie z tym przepisem pojedyncza usługa podlega opodatkowaniu w państwie członkowskim, w którym biuro podróży ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego świadczy usługi.

Art. 28o stanowi przeniesienie treści upoważnienia dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych z obecnego art. 28 ust. 9. Jedyna zmiana proponowana w art. 28o ma na celu dostosowanie odniesienia zawartego w tym artykule do nowej numeracji artykułów wynikających z omówionych wyżej zmian.

Zmiana w art. 86 ust. 9 (art. 1 pkt 7 projektu) jest konsekwencją zmiany numeracji artykułów w zakresie miejsca świadczenia usług. Zmiana ma charakter techniczny.

Zmiana w art. 89 ust. 1 (art. 1 pkt 8 projektu) ma charakter techniczny, wynika z konieczności odwołania się do wprowadzanych w ust. 1a – 1g zasad dokonywania zwrotu podatku podmiotom nieposiadającym siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub zwykłego miejsca pobytu, na terytorium kraju, niezarejestrowanym na potrzeby podatku od towarów i usług na terytorium kraju (podmioty zagraniczne).

W art. 89 ust. 1a proponuje się zgodnie z dyrektywą 2008/9/WE wskazać, w których przypadkach nie stosuje się zwrotu podatku dla podmiotów zagranicznych (nieprawidłowo

zafakturowane kwoty podatku; nałożenie podatku dla czynności, które, co do zasady, podlegają opodatkowaniu stawką 0 % – eksport pośredni i wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów; jeżeli w odniesieniu do towarów lub usług objętych wnioskiem o zwrot nie przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego podatnikowi „krajowemu”).

W art. 89 ust. 1b proponuje się dodać podstawę materialnoprawną naliczania odsetek od kwot podatku niezwróconych w terminie przez urząd skarbowy podmiotom zagranicznym. Konieczność zapewnienia wypłaty odsetek w przypadku nieterminowego zwrotu podatku w ustawie, umożliwi dostosowanie polskich przepisów do przepisów dyrektywy 2008/9/WE w tym zakresie.

W ust. 1c art. 89 uregulowana została kwestia zwrotu do urzędu skarbowego, wraz z należnymi odsetkami, kwot podatku uzyskanych nienależnie przez podmioty zagraniczne niewykonyjące na terytorium kraju działalności. Podmioty te w takich przypadkach muszą zwrócić te kwoty. Do czasu zwrotu tych kwot wszelkie dalsze zwroty podmiotowi zagranicznemu nie będą przysługiwały. Rozwiązanie takie, zapewniające zabezpieczenie interesów kraju dokonującego zwrotu, znajduje swoje umocowanie w art. 24 dyrektywy 2008/9/WE.

W ust. 1d art. 89 określono formy składania wniosku o dokonanie zwrotu podatku przez podmioty zagraniczne niezarejestrowane na potrzeby podatku od towarów i usług na terytorium kraju. Podmioty posiadające siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju będą składały wnioski za pomocą środków komunikacji elektronicznej, co przewidują przepisy art. 7 dyrektywy 2008/9/WE. Natomiast w przypadku podmiotów zagranicznych nieposiadających siedziby lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju pozostaje obowiązująca obecnie forma, tj. wnioski będą składane na piśmie.

W ust. 1e art. 89 określono, że zwrot podatku przysługuje w odniesieniu do nabytych, przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, na terytorium kraju towarów i usług lub w odniesieniu do towarów, które były przedmiotem importu na terytorium kraju, jeżeli te towary i usługi były przez te podmioty wykorzystywane do wykonywania czynności dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na terytorium kraju, w którym rozliczają one podatek od wartości dodanej lub podatek o podobnym charakterze, innym niż terytorium kraju.

W ust. 1f – 1g art. 89 określono zasady ubiegania się o zwrot podatku, jeżeli nabyte towary i usługi wykorzystywano jedynie częściowo do czynności uprawniających do zwrotu podatku.

W ust. 1h art. 89 zawarto podstawę materialnoprawną składania wniosku o zwrot podatku od wartości dodanej w odniesieniu do nabytych przez polskiego podatnika VAT towarów i usług oraz w odniesieniu do zaimportowanych przez niego towarów na terytorium określonego państwa członkowskiego, wykorzystywanych przez podatnika do wykonywania czynności dających prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego na terytorium kraju. Podatnik, o którym mowa w art. 15, będzie mógł składać wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej za pośrednictwem właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego. W rozporządzeniu wykonawczym zostaną określone przypadki, w których wniosek ten nie jest przekazywany do państwa członkowskiego zwrotu podatku (wniosek o zwrot podatku jest wówczas zwracany wnioskodawcy).

W ust. 1i i 1j art. 89 regulowane są zasady składania wniosków, w przypadku gdy nabyte przez podatnika w innych państwach członkowskich towary lub usługi są wykorzystywane zarówno do czynności, które dają prawo do odliczenia podatku naliczonego, jak i czynności, które takiego prawa nie dają.

Zaproponowana w art. 89 ust. 5 zmiana ma na celu umożliwienie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych określenie, w drodze rozporządzenia, przypadków, warunków, terminów i trybu zwrotu podatku od towarów i usług oraz sposobu naliczania i wypłaty odsetek podmiotom zagranicznym niezarejestrowanym na potrzeby podatku na terytorium kraju. W rozporządzeniu tym określone zostaną również informacje, jakie powinny zawierać wnioski składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz sposób opisu niektórych informacji w tych wnioskach. Projektowane upoważnienie pozwoli także określić, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o zwrot podatku, w przypadku, gdy jest on składany przez podmioty zagraniczne pisemnie. Ponadto upoważnienie stanowi podstawę do określenia, w drodze rozporządzenia, sposobu i przypadków potwierdzania złożenia wniosku o zwrot, przypadków, w których podatnik ubiegający się o zwrot powinien złożyć dodatkowe dokumenty oraz rodzaje tych dokumentów, trybu zwrotu podatku w przypadkach, o których mowa w ust. 1g.

Realizacja upoważnienia pozwoli również określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, dokonującym sprzedaży przysługuje zwrot podatku.

Przepisy wykonawcze powstałe na mocy powyższej delegacji ustawowej uproszczą i unowocześnią procedurę zwrotu podatku dla podatników z państw członkowskich Unii Europejskiej, gdyż zakładają wprowadzenie elektronicznej procedury zwrotu podatku w odniesieniu do tych podmiotów. Obecnie procedura zwrotu podatku wynika także z przepisów rozporządzenia wykonawczego. W ten sposób w jednym miejscu, w jednym akcie prawnym zawarte zostały uregulowania dotyczące kwestii zwrotu podatku podmiotom zagranicznym, co znacznie ułatwia tym podmiotom posługiwanie się tymi przepisami.

Przepis art. 89 ust. 8 ustawy stanowi delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, na podstawie której określi on szczegółowo informacje, jakie powinien zawierać wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej składany przez podatników „krajowych”, sposób opisu niektórych informacji, zasady, termin i tryb składania wniosków, a także przypadki nieprzekazywania wniosków przez organ podatkowy do właściwego państwa członkowskiego. Wszystkie zatem kwestie techniczne związane z ubieganiem się o zwrot podatku zostaną kompleksowo ujęte w jednym akcie wykonawczym, co znacznie ułatwi podmiotom posługiwanie się tymi przepisami i ich stosowanie.

W art. 97 ust. 3 (art. 1 pkt 9 lit. a projektu) w odniesieniu do podatników, o których mowa w art. 15, proponuje się rozszerzyć obowiązek zawiadomienia naczelnika urzędu skarbowego o zamiarze:

- a) nabywania usług, o których mowa w art. 28b, jeżeli usługi te stanowiłyby import usług oraz
- b) świadczenia usług, o których mowa w proponowanym art. 100 ust. 1 pkt 4, dla podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej.

Zmiany mają na celu dostosowanie obowiązku rejestracji do wymagań wprowadzonych dyrektywą 2008/8/WE w zakresie stosowania przy opodatkowaniu usług mechanizmu odwrotnego obciążenia. Art. 97 ust. 3 w obecnym brzmieniu przestanie obowiązywać z dniem 1 stycznia 2010 r. na skutek zmian przepisów dyrektywy 2008/8/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług.

W art. 97 ust. 10 (art. 1 pkt 9 lit. b projektu) proponuje się rozszerzyć przypadki, w których stosuje się numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL o świadczenie i nabycie usług w przypadku:

- a) nabywania usług, o których mowa w art. 28b, jeżeli usługi te stanowiłyby import usług oraz
- b) świadczenia usług, o których mowa w proponowanym art. 100 ust. 1 pkt 4, dla podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej.

Jednocześnie proponuje się uchylić ust. 11 (art. 1 pkt 9 lit. c projektu) z uwagi na zmianę wprowadzoną w ust. 10.

W art. 100 (art. 1 pkt 10 projektu) proponuje się rozszerzyć obowiązek składania informacji podsumowujących w odniesieniu do usług, o których mowa w proponowanym art. 28b. Zgodnie z proponowanym art. 100 ust. 1 pkt 4 podatnicy, o których mowa w art. 15, zarejestrowani jako podatnicy VAT UE są obowiązani składać w urzędzie skarbowym informacje podsumowujące dotyczące transakcji dla podatników podatku od wartości dodanej lub osób prawnych niebędących takimi podatnikami, zidentyfikowanych dla potrzeb podatku od wartości dodanej, dla których świadczyli na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju usługi, o których mowa w art. 28b, inne niż zwolnione od podatku od wartości dodanej lub opodatkowane stawką 0 %, dla których zobowiązaniem do zapłaty podatku od wartości dodanej jest usługobiorca. Należy zaznaczyć, że wymienienie w art. 100 ust. 1 pkt 4 oprócz usług zwolnionych również usług opodatkowanych stawką 0 % związane jest ze stosowaną na gruncie przepisów o podatku od towarów i usług systematyką, zgodnie z którą stosowanemu w dyrektywie zwolnieniu z prawem do odliczenia odpowiada w ustawie o podatku od towarów i usług pojęcie stawki 0 %. Podobna systematyka może być przyjęta w innych państwach członkowskich. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych proponuje się zatem wymienić w ww. przepisie również usługi opodatkowane stawką 0 %.

Dotychczas obowiązujące przepisy obligowały podatników do składania informacji podsumowujących jedynie w zakresie obrotu towarowego. Objęcie obowiązkiem składania informacji podsumowujących w odniesieniu do usług jest związane z szerszym niż dotychczas zastosowaniem obowiązkowego mechanizmu odwrotnego obciążenia (reverse charge). Aby móc skutecznie zwalczać uchylanie od opodatkowania takich usług, dyrektywą 2008/8/WE

wprowadzono obowiązek informowania o podatnikach, na rzecz których świadczone usługi opodatkowane na zasadzie odwrotnego obciążenia.

W art. 100 ust. 3 proponuje się zgodnie z dyrektywą 2008/117/WE skrócić z kwartału (art. 100 ust. 1 w obecnym brzmieniu) do jednego miesiąca okres, za który podatnicy zobowiązani są składać informacje podsumowujące. W przypadku jednak, gdy informacja podsumowująca dotyczy:

- a) transakcji, o których mowa w proponowanym w art. 100 ust. 1 pkt 4 (usługi, do których zastosowanie ma mechanizm odwrotnego obciążenia), oraz
- b) transakcji, o których mowa w proponowanym w art. 100 ust. 1 pkt 1 (wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów) lub ust. 1 pkt 3 (procedura uproszczona zgodnie z art. 136 ust. 1 lub 2), pod warunkiem, że całkowita wartość tych transakcji, bez podatku od wartości dodanej, nie przekracza w danym kwartale ani w żadnym z czterech poprzednich kwartałów kwoty 250.000 zł, oraz
- c) transakcji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 (wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów), pod warunkiem, że wartość tych transakcji, bez podatku, nie przekracza w danym kwartale kwoty 50.000 zł

– proponuje się możliwość wyboru składania informacji podsumowujących za okresy kwartalne. Celem skrócenia określonego w dyrektywie 2008/117/WE okresu, za który składane będą informacje podsumowujące, jest skuteczniejsze wykorzystywanie informacji dotyczących transakcji wewnątrzwspólnych w zwalczaniu uchylania się od opodatkowania. Jednak, aby zachować równowagę między zapobieganiem od uchylania się od opodatkowania a zmniejszaniem obciążeń administracyjnych podmiotów gospodarczych, dyrektywa 2008/117/WE dopuszcza w określonych wyżej przypadkach składanie informacji podsumowujących w systemie kwartalnym. Proponuje się w projekcie ustawy wykorzystać te fakultatywne rozwiązania.

W art. 100 ust. 3 zmieniono również termin składania informacji podsumowujących, co do zasady, z 25. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy (art. 100 ust. 1 w obecnym brzmieniu), na 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy (lub 15. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy, w przypadku gdy informacje składane są kwartalnie).

Należy podkreślić, że barierę w wykorzystaniu informacji o transakcjach wewnątrzspółnotych stanowi okres jaki upływa między transakcją a wymianą odnoszącej się do niej informacji dokonywaną w ramach systemu wymiany informacji o VAT. Skrócenie, zarówno okresu, za który składana jest informacja podsumowująca, jak i terminu jej złożenia, przyczyni się do przyspieszenia wymiany informacji o transakcjach wewnątrzspółnotowych, a tym samym usprawnienia zwalczania uchylania się od opodatkowania. Skrócenie terminu do 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, wynika z konieczności dotrzymania nałożonych na państwa członkowskie rozporządzeniem Rady nr 37/2009 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1798/2003 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej, w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania w związku z transakcjami wewnątrzspółnotowymi, wymogów dotyczących przekazywania danych z informacji podsumowujących do końca miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym (skrócenie to było konieczne z uwagi na okoliczność, że zdecydowana większość informacji podsumowujących składana jest w formie papierowej, w tym znaczna część przesyłana za pośrednictwem poczty).

W art. 100 ust. 7 proponuje się utrzymać 25-dniowy termin do złożenia informacji podsumowującej, jeżeli jest ona składana za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W przypadku informacji podsumowujących składanych za pomocą środków komunikacji elektronicznej możliwe będzie dotrzymanie nałożonych na państwa członkowskie rozporządzeniem Rady nr 37/2009 z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1798/2003, wymogów dotyczących przekazywania danych z informacji podsumowujących do końca miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym.

W art. 100 ust. 10 proponuje się na potrzeby ust. 1 pkt 4 zdefiniować podmiot zobowiązany do zapłaty podatku od wartości dodanej na terytorium państwa członkowskiego, na którym ma miejsce, zgodnie z art. 28b, świadczenie usług. Zobowiązany do zapłaty podatku jest usługobiorca, jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 15, będący usługodawcą, nie posiada na terytorium tego państwa członkowskiego siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności. Dla potrzeb art. 100 ust. 1 pkt 4 zobowiązany do zapłaty podatku od wartości dodanej na terytorium państwa członkowskiego, na którym, zgodnie z art. 28b, ma miejsce świadczenie usług, będzie również usługobiorca, jeżeli podatnik, o którym mowa w art. 15, będący usługodawcą nie posiada na terytorium tego państwa członkowskiego

siedziby lub stałego miejsca zamieszkania, natomiast posiada na tym terytorium stałe miejsce prowadzenia działalności, przy czym to stałe miejsce prowadzenia działalności lub inne miejsce prowadzenia działalności usługodawcy, jeżeli usługodawca posiada takie inne miejsce prowadzenia działalności na tym terytorium, nie uczestniczy w tych transakcjach.

W art. 100 ust. 11 wskazuje się również, za który okres powinny być wykazywane w informacjach podsumowujących usługi nimi objęte (powiązanie z momentem powstania obowiązku podatkowego, o którym mowa w art. 19 ust. 19a i 19b).

Pozostałe zmiany w art. 100 mają charakter techniczny i doprecyzowujący.

W art. 109 ust. 3a (art. 1 ust. 11 projektu) proponuje się doprecyzowanie informacji jakie obowiązani są podawać w prowadzonej ewidencji podatnicy świadczący usługi, których miejscem świadczenia nie jest terytorium kraju.

Zmiana w art. 131 pkt 5 (art. 1 pkt 12 projektu) jest konsekwencją zmiany numeracji artykułów w zakresie miejsca świadczenia usług. Zmiana ma charakter techniczny.

W art. 2 projektu proponuje się, uwzględniając art. 2 dyrektywy 2008/8/WE (tj. art. 53 dyrektywy 2006/112/WE w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2010 r.), wprowadzenie przepisu przejściowego, zgodnie z którym miejscem świadczenia usług w dziedzinie kultury, sztuki, sportu, nauki, edukacji, rozrywki oraz podobnych usług, takich jak targi i wystawy, a także usług pomocniczych do tych usług, w tym świadczenia usług przez organizatorów usług w tych dziedzinach, było miejsce, gdzie usługi są faktycznie świadczone, który odpowiada obecnie obowiązującej regulacji zawartej w art. 27 ust. 2 pkt 3 lit. a ustawy o podatku od towarów i usług. Przepis ten obowiązywałby do dnia 31 grudnia 2010 r.

W art. 3 proponuje się umożliwić wcześniejsze zawiadomienie naczelnika US o zamiarze rozpoczęcia wykonywania czynności, o których mowa w proponowanym art. 97 ust. 3, tak aby umożliwić sprawną rejestrację podmiotów jako podatników VAT UE.

W art. 4 projektu proponuje się wykorzystać fakultatywne rozwiązanie dopuszczone dyrektywą 2008/117/WE polegające na podwyższeniu (do dnia 31 grudnia 2011 r.) limitu z 250.000 zł do 500.000 zł, który uprawnia do składania informacji podsumowujących w systemie kwartalnym.

W art. 5 proponuje się przepis intertemporalny, który ma zapobiegać sytuacjom, w których w przypadku świadczenia usług, w stosunku do których zmieniono niniejszą nowelą moment powstania obowiązku, nie powstawałby w ogóle obowiązek podatkowy.

W art. 6 proponuje się przepis przejściowy, który stanowi, że do wniosków o zwrot podatku złożonych do dnia 31 grudnia 2009 r. przez podmioty nieposiadające siedziby lub miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, niezarejestrowane na potrzeby podatku na terytorium kraju, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W art. 7 projektu proponuje się, aby przepisy ustawy weszły w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem przepisów, których wejście w życie zostało określone w implementowanych dyrektywach na dzień 1 stycznia 2011 r. oraz przepisu art. 3 ust. 2 umożliwiającego wcześniejsze zawiadomienie naczelnika US o zamiarze rozpoczęcia z dniem 1 stycznia 2010 r. wykonywania czynności, o których mowa w proponowanym art. 97 ust. 3, który wchodziłby w życie dnia 1 grudnia 2009 r.

Przedmiotowy projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Nie zgłoszono zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel projektowanego aktu normatywnego

Zasadniczym celem projektu jest implementacja do przepisów o podatku od towarów i usług zmian wprowadzonych:

- a) dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług,
- b) dyrektywą Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim,
- c) dyrektywą Rady 2008/117/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania w związku z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Zaproponowane w projektowanej ustawie zmiany będą oddziaływać na podatników podatku od towarów i usług.

3. Konsultacje

Projekt ustawy był przedmiotem uzgodnień międzyresortowych oraz konsultacji z organizacjami przedstawicielskimi podatników takimi jak m.in.: Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Izba Doradców Podatkowych, Polska Rada Biznesu, Konfederacja Pracodawców Polskich, Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”.

W ramach konsultacji organizacje przedstawicielskie podatników nie wniosły uwag.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Z uwagi na brak szczegółowych danych dotyczących struktury świadczonych transgranicznie usług, skutki projektowanej ustawy są trudne do oszacowania. Biorąc pod uwagę proponowane

zmiany w odniesieniu do miejsca świadczenia usług i fakt, że obecne rozwiązania już pozwalają (fakultatywnie) na zmianę miejsca świadczenia usług do kraju usługobiorcy (np. usług transportu wewnątrzspółnotowego czy usług na ruchomym majątku rzeczowym), można przyjąć założenie, iż skutki wprowadzenia zmian mogą mieć niewielki ujemny wpływ na dochody budżetu. Ponadto należy dodać, że rozszerzenie systemu VIES (na usługi transgraniczne), skrócenie okresów sprawozdawczych dla informacji podsumowujących oraz krótsze terminy na ich składanie, jak również wprowadzenie elektronicznej procedury zwrotu podatku w odniesieniu do podatników z państw członkowskich Unii Europejskiej wiąże się z koniecznością poniesienia kosztów administracyjnych na jego rozbudowę (w szczególności koszty osobowe i koszty informatyczne), które zostaną poniesione z zaplanowanych na 2009 r. środków budżetowych.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na rynek pracy

Charakter proponowanych zmian nie powinien wpływać na zmianę układu funkcjonowania rynku pracy.

6. Wpływ projektowanego aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przyjęcie proponowanych zmian będzie miało wpływ na funkcjonowanie tych przedsiębiorców, dla których zmienia się miejsce świadczenia niektórych usług, zmiany te należy jednak ocenić jako generalnie ułatwiające rozliczenia podatkowe tych przedsiębiorców, gdyż w przypadku świadczenia usług transgranicznych zostaną oni uwolnieni z obowiązku rejestracji w państwie członkowskim, w którym ma miejsce świadczenie usług, a w przypadku nabywanych transgranicznie usług podatnicy nie będą musieli angażować środków finansowych, gdyż usługi te zostaną rozliczone w deklaracji jako import usług. Należy zaznaczyć, iż według obowiązujących reguł niektóre usługi świadczone przez podatników podatku od wartości dodanej na rzecz polskich podatników VAT są opodatkowane w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej według tam obowiązujących stawek podatku VAT. Podatnicy polscy, jeżeli nie prowadzą działalności gospodarczej w państwie członkowskim „zwrotu podatku” mogą odzyskiwać ten podatek, co do zasady, tylko w drodze wniosku o zwrot podatku dla zagranicznych przedsiębiorców (procedura zwrotu, czasami stosunkowo długa, może zniechęcać niektórych podatników do występowania o zwrot podatku). Proponowane regulacje uwalniają polskich podatników VAT (w stosunku do tych usług, dla których miejscem

świadczenia będzie siedziba podatnika usługobiorcy) z uciążliwości występowania o zwrot zapłaconego w innych państwach członkowskich podatku, co niewątpliwie przyczyni się do zmniejszenia kosztów działalności tych podmiotów ponoszonych w związku z podatkiem VAT. Ponadto projektowane przepisy zakładają uproszenie procedury odzyskiwania podatku VAT zapłaconego w innych państwach członkowskich, przez umożliwienie złożenia stosownego wniosku do polskich władz skarbowych (a nie władz skarbowych państwa członkowskiego, w którym zapłacono podatek VAT w nabywanych towarach lub usługach). Z uwagi na konieczność zachowania kontroli, a w niektórych obszarach jej udoskonalenia, wprowadzane przepisy przewidują skrócenie okresu sprawozdawczego dla informacji podsumowujących oraz, co do zasady, wcześniejszy niż ma to obecnie miejsce termin ich składania, co będzie stanowić dodatkowe obciążenie dla podatników. Należy jednak zaznaczyć, że w projektowanych przepisach, tam gdzie zgodnie z implementowanymi dyrektywami było możliwe przyjęcie rozwiązań fakultatywnych łagodzących te obciążenia, zaproponowano stosowne rozwiązania upraszczające.

7. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa nie wpłynie na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

8. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedstawiony projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej (dostosowuje przepisy ustawy o podatku od towarów i usług do przepisów wspólnotowych).

TABELA ZGODNOŚCI

1. Nr celex/ Nr dyrektywy (wraz ze zmianami)			
32008L0008/2008/8/WE			
2. Tytuł dyrektywy			
Dyrektywa Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do miejsca świadczenia usług			
3. Instytucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy			
Ministerstwo Finansów			
4. Akt prawny na mocy którego wdrażane są przepisy dyrektywy			
Ustawa o zmianie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 53 ze zm.).			
5. Artykuł dyrektywy 2008/8/WE	Przepis polski /akt prawny/ artykuł polskiego aktu prawnego/	Instytucja odpowiedzialna za realizację	
Art. 2 dyrektywy 2008/8/WE wprowadza zmiany w następujących artykułach dyrektywy 2006/112/WE		MF	
Art. 43	Art. 28a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	
Art. 44	Art. 28b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535ze zm.)	MF	
Art.45	Art. 28c ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	
Art. 46	Art. 28d ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	
Art. 47	Art. 28e ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	
Art. 48	Art. 28f ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	
Art. 49	Art. 28f ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	
Art. 50	Art. 28f ust. 3 ustawy z dnia 11 marca o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF	

Art. 51	Art. 28f ust. 4 i 5 ustawy z dnia 11 marca o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 52	Fakultatywny nieimplementowany	MF
Art. 53	Art. 2 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	MF
Art.54	Art. 28h ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art.55	Art. 28i ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art.56 ust. 1	Art. 28j ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art.56 ust. 2	Art. 28j ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 57. ust. 1	Art. 28i ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art.57 ust. 2	Art. 22 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art.58	Art. 28k ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art.59	Art. 28l ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 59a	Fakultatywny nieimplementowany	MF
Art. 59b	Art. 28m ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 98 ust. 2	Art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 170	Art. 89 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.) i przepisy wykonawcze wydane na podstawie tego upoważnienia	MF
Art. 171	Art. 89 ust. 1 pkt 3, ust. 1a-1j, ust. 5 i 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.) i przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 89 ust. 5 i 8	MF
Art. 171a	Fakultatywny nieimplementowany	MF

Art. 192a	Art. 17 ust. 1a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535)	MF
Art. 196	Art. 17 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 214	Art. 97 ust. 3 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 262	Art. 100 ust. 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 264 ust. 1 lit a)	Art. 100 ust. 7 pkt 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 264 ust. 1 lit b)	Art. 100 ust. 7 pkt 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 264 ust. 1 lit d)	Art. 100 ust. 7 pkt 4 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 358 pkt 2	Nie ma potrzeby implementacji (vide art. 2 pkt 26 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 358 pkt 4	Art. 131 pkt 5 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 3 dyrektywy 2008/8/WE wprowadza zmiany w następujących artykułach dyrektywy 2006/112/WE		MF
Art. 53	Art. 28g ust. 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 54	Art. 28g ust. 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
Art. 7 dyrektywy 2008/8/WE	Art. 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	MF

TABELA ZGODNOŚCI

1. Nr celex/ Nr dyrektywy (wraz ze zmianami)			
32008L0009/2008/9/WE			
2. Tytuł dyrektywy			
Dyrektywa Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określająca szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim			
3. Instytucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy			
Ministerstwo Finansów			
4. Akt prawny na mocy którego wdrażane są przepisy dyrektywy			
Ustawa o zmianie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54 poz. 53 ze zm.) oraz rozporządzenia wykonawcze.			
5.	Artykuł dyrektywy 2008/9/WE	Przepis polski /akt prawny/ artykuł polskiego aktu prawnego/	Instytucja odpowiedzialna za realizację
	Art. 1-28	Art. 89 ust. 1, ust. 1a-1j, ust. 5 i 8 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.) oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 89 ust. 5 i 8	MF
	Art. 29	Art. 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	MF

TABELA ZGODNOŚCI

1. Nr celex/ Nr dyrektywy (wraz ze zmianami)			
32009L0117/2008/117/WE			
2. Tytuł dyrektywy			
Dyrektywa Rady 2008/117/WE z dnia 16 grudnia 2008r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w celu zwalczania uchylania się od opodatkowania w związku z transakcjami wewnątrzwspólnotowymi			
3. Instytucja odpowiedzialna za wdrożenie dyrektywy			
Ministerstwo Finansów			
4. Akt prawny na mocy którego wdrażane są przepisy dyrektywy			
Ustawa o zmianie ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 53 ze zm.).			
5.	Artykuł dyrektywy 2008/117/WE	Przepis polski /akt prawny/ artykuł polskiego aktu prawnego/	Instytucja odpowiedzialna za realizację
	Art. 1 dyrektywy 2008/117/WE wprowadza zmiany w następujących artykułach dyrektywy 2006/112/WE		
	Art. 64 ust. 2	Art. 19 ust. 19a ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
	Art. 66	Art. 19 ust. 19a ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
	Art. 263 ust. 1	Art. 100 ust. 3 i 7 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
	Art. 263 ust. 1a	Art. 100 ust. 4 i 7 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
	Art. 263 ust. 1b	Art. 4 projektu ustawy zmieniającej ustawę o podatku od towarów i usług	MF
	Art. 263 ust. 1c	Art. 100 ust. 4 – 7 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
	Art. 263 ust. 2	Art. 3a i 3b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.)	MF
	Art. 264 ust. 2	Art. 100 ust. 3, 4 i 10 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF

	Art. 265 ust.2	Art. 100 ust. 3 i 4 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54 poz. 535 ze zm.)	MF
	Art. 3 dyrektywy 2008/117/WE	Art. 7 projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług	MF

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1487/09/DP/alr

Warszawa, dnia 13 czerwca 2009 r.

**Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (pismo nr RM-10-81-09) pozwalam sobie przestawić następującą opinię.

Sekretarz KIE odnotowuje zobowiązanie Ministra Finansów do uwzględnienia w ramach kolejnych nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług zmian w przepisach, których zgodność z prawem Unii Europejskiej zakwestionowała Komisja WE wszczynając postępowania przeciwko Polsce w trybie art. 226 TWE w miarę konieczności wynikającej z przebiegu tych postępowań.

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej z zastrzeżeniem poczynionym powyżej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:
Pan Maciej Grabowski
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

**Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej**
[Signature]
PODSEKRETARZ STANU
Maciej Szpunar

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2009-06-22

.....dn. ....

00431/09

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹**

z dnia

w sprawie zwrotu podatku od towarów i usług niektórym podmiotom

Na podstawie art. 89 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa przypadki, warunki, terminy i tryb dokonywania zwrotu podatku od towarów i usług, naliczonego przy nabyciu towarów i usług lub przy imporcie towarów oraz sposób naliczania i wypłaty odsetek w przypadku nieterminowego zwrotu podatku podmiotom, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”.

§ 2.

1. Zwrot podatku od towarów i usług, naliczonego przy nabyciu towarów lub usług, zwany dalej „zwrotem podatku”, przysługuje osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która nie posiada siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub zwykłego miejsca pobytu, na terytorium kraju, zwanej dalej „podmiotem uprawnionym”, pod warunkiem, że podmiot uprawniony:

- 1) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od wartości dodanej, o którym mowa w art. 2 pkt 11 ustawy, lub podatnikiem podatku o podobnym charakterze w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania;
- 2) nie jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług na terytorium kraju;
- 3) nie wykonuje na terytorium kraju sprzedaży, o której mowa w art. 2 pkt 22 ustawy, z wyjątkiem:

---

¹ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

² Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz.113, Nr 90, poz.756, Nr 143, poz.1199 i Nr 179, poz.1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 Nr 3, poz. 11i Nr , poz.

- a) usług transportowych i usług pomocniczych związanych bezpośrednio z importem towarów, w przypadku gdy wartość tych usług została włączona do podstawy opodatkowania zgodnie z art. 29 ust. 15 ustawy,
- b) usług w zakresie kontroli i nadzoru ruchu lotniczego, świadczonych na rzecz przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym,
- c) usług związanych z obsługą startu, lądowania, parkowania, obsługą pasażerów i ładunków oraz innych o podobnym charakterze usług świadczonych na rzecz przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym,
- d) usług świadczonych na obszarze polskich portów morskich, polegających na obsłudze morskich środków transportu,
- e) usług świadczonych na obszarze polskich portów morskich, związanych z transportem międzynarodowym, polegających na obsłudze lądowych środków transportu,
- f) usług ratownictwa morskiego, nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi morskiej i śródlądowej oraz usług związanych z ochroną środowiska morskiego i utrzymaniem akwenów portowych i torów podejściowych,
- g) usług związanych z obsługą statków, wymienionych w klasie PKWiU ex 35.11 należących do armatorów morskich, z wyłączeniem usług świadczonych na cele osobiste załogi,
- h) usług polegających na remoncie, przebudowie lub konserwacji statków, wymienionych w klasie PKWiU ex 35.11 oraz ich części składowych,
- i) usług polegających na remoncie, przebudowie lub konserwacji środków transportu lotniczego oraz ich wyposażenia i sprzętu zainstalowanego na nich, używanych głównie w transporcie międzynarodowym,
- j) usług, w stosunku do których podatnikami rozliczającymi podatek od towarów i usług są podatnicy, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy,
- k) dostawy towarów, dla której zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 ustawy podatnikiem jest ich nabywca.

2. Zwrot podatku przysługuje również podmiotom zagranicznym świadczącym na terytorium kraju osobom niepodlegającym opodatkowaniu usługi elektroniczne, które zgodnie z art. 132 ust. 1 ustawy złożyły w państwie członkowskim zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania ze specjalnych procedur rozliczania podatku od towarów i usług lub podatku od wartości dodanej wobec tych usług.

3. Zwrot podatku podmiotom zagranicznym, o których mowa w ust. 2, stosuje się do nabywanych towarów i usług, które są związane wyłącznie ze świadczeniem usług elektronicznych przez te podmioty.

§ 3.

1. Zwrot podatku w odniesieniu do podmiotów z terytorium państw trzecich przysługuje pod warunkiem, że zwrot taki przysługuje podatnikom podatku od towarów i usług w tym państwie trzecim na zasadzie wzajemności.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników, o których mowa w § 2 ust. 2.

§ 4.

1. Podmiot uprawniony może wystąpić o zwrot podatku za okres nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż rok podatkowy oraz za okres krótszy niż ostatnie 3 miesiące tego roku – w odniesieniu do podatku od nabytych towarów lub usług w okresie, w którym podmiot uprawniony występuje o zwrot podatku, z zastrzeżeniem ust. 2.
2. Kwota wnioskowanego zwrotu podatku nie może być niższa niż kwota stanowiąca równowartość w złotych:
  - 1) 400 euro – w przypadku gdy wniosek dotyczy okresu krótszego niż rok podatkowy, ale nie krótszego niż 3 miesiące;
  - 2) 50 euro – w przypadku gdy wniosek dotyczy całego roku podatkowego lub okresu krótszego niż ostatnie 3 miesiące tego roku.
3. Zwrot podatku zawartego w cenach towarów i usług nabytych przez podmioty uprawnione obejmuje kwotę podatku określoną w fakturze, a w przypadku importu towarów w dokumencie celnym, dokonanych w okresie, o którym mowa w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 5
4. Przeliczenia kwot, o których mowa w ust. 2, wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym okresu, za jaki składany jest wniosek.

Rozdział 2

Warunki, terminy i tryb dokonywania zwrotu podatku podmiotom uprawnionym posiadającym siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju

§ 5.

1. Zwrot podatku następuje na wniosek podmiotu uprawnionego przekazany przez administrację podatkową państwa członkowskiego siedziby lub stałego miejsca zamieszkania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.
2. Podmiot uprawniony posiadający siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium kraju, zwanego dalej „państwem członkowskim siedziby” składa, za pośrednictwem administracji podatkowej państwa członkowskiego siedziby wniosek za pomocą środków komunikacji elektronicznej, do naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, zwanego dalej "naczelnikiem urzędu skarbowego".
3. Wniosek w języku polskim, składa się do naczelnika urzędu skarbowego za pośrednictwem państwa członkowskiego siedziby nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.
4. Wniosek zawiera informacje określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.
5. Wskazany we wniosku opis rodzaju nabytych towarów oraz rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej winien zawierać kody określone zgodnie z art. 34a ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003 (Dz. Urz. UE L 264 z 15.10.2003, str 1) w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej.
6. Podmiot uprawniony wraz z wnioskiem przedkłada, w trybie określonym w ust. 1, kopię faktury lub dokumentu celnego, w przypadku gdy:
  - 1) podstawa opodatkowania podana w fakturze lub dokumencie celnym jest większa niż równowartość w złotych - kwoty 1 000 EUR,

2) podstawa opodatkowania podana w fakturze stwierdzającej nabycie paliwa jest większa niż równowartość w złotych - kwoty 250 EUR.

7. Urząd skarbowy określony w ust. 2 potwierdza w formie elektronicznej podmiotowi uprawnionemu, za pośrednictwem administracji podatkowej państwa członkowskiego siedziby tego podmiotu uprawnionego, otrzymanie wniosku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

8. Jeżeli podmiot uprawniony dokonuje we wniosku jedynie korekty, o której mowa w art. 89 ust. 1g pkt 2 ustawy, kwota wynikająca z korekty podatku zmniejszająca kwotę żadanego lub kwotę otrzymanego zwrotu podatku podlega zwrotowi do urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia złożenia korekty, nie później niż do 15 lipca roku podatkowego następującego po roku, za który podmiot uprawniony nie składa wniosku o zwrot.

§ 6.

1. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami, o których mowa w § 5 ust. 6.

2. W przypadku, gdy naczelnik urzędu skarbowego nie posiada wszystkich informacji, na podstawie których może podjąć decyzję, o której mowa w ust. 1, może żądać dostarczenia dodatkowych informacji.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, należy dostarczyć w języku polskim w terminie 30 dni od dnia otrzymania takiego żądania.

4. W przypadku żądania dostarczenia dodatkowych informacji naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 1, do czasu otrzymania żądanych informacji, tj. do:

- 1) dwóch miesięcy od dnia otrzymania żądanych informacji, o których mowa w ust. 3;
- 2) dwóch miesięcy od upłynięcia terminu, o którym mowa w ust. 3, w przypadku nieotrzymania żądanych informacji
  - nie później jednak niż do 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dodatkowych informacji lub 8 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dalszych dodatkowych informacji.

5. Po otrzymaniu żądanych informacji, o których mowa w ust. 2 naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku w terminach, o których mowa w ust. 4.

6. Urząd skarbowy dokonuje zwrotu uznanej kwoty podatku nie później niż w terminie 10 dni roboczych od upływu:

- 1) terminu określonego w ust. 1;
- 2) terminów określonych w ust. 4, w przypadku żądania dodatkowych informacji lub dalszych dodatkowych informacji.

§ 7.

1. Zwrot podatku jest dokonywany w złotych polskich na rachunek bankowy podmiotu uprawnionego w kraju lub w kraju jego siedziby lub stałego miejsca zamieszkania.

2. W przypadku gdy zwrot podatku jest dokonywany na rachunek w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego, urząd skarbowy nie ponosi kosztów związanych z dokonaniem tego zwrotu.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2 pomniejszają kwotę zwrotu określonego w decyzji o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku.

§ 8.

Od kwoty podatku niezwróconej przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w § 6 ust. 6 naliczane są odsetki analogicznie jak dla podatników, o których mowa w art. 15 ustawy, w przypadkach nieterminowego zwrotu podatku tym podatnikom.

Rozdział 3

Warunki, terminy i tryb dokonywania zwrotu podatku podmiotom uprawnionym nieposiadającym siedziby lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju

§ 9.

1. Zwrot podatku następuje na wniosek podmiotu uprawnionego, zwany dalej "wnioskiem".
2. Wniosek składa się do naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, zwanego dalej "naczelnikiem urzędu skarbowego", nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.
3. Wzór wniosku stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.
4. Do wniosku dołącza się:
  - 1) oryginały faktur oraz dokumentów celnych, z których wynikają wnioskowane kwoty zwrotu podatku;
  - 2) oryginał zaświadczenia, stanowiącego integralną część wniosku wskazującego, że podmiot uprawniony jest podatnikiem podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze zarejestrowanym w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania wydane przez organ podatkowy w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego.
  - 3) dokument potwierdzający identyfikację na potrzeby podatku od wartości dodanej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, jeżeli zwrot podatku dotyczy przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 3, i podmiot zagraniczny jest zidentyfikowany dla świadczenia usług elektronicznych poza terytorium kraju.
5. Jeżeli zwrot podatku dotyczy wyłącznie przypadku, o którym mowa w § 2 ust. 3, przepisu ust. 4 pkt 2 nie stosuje się.
6. Jeżeli podmiot uprawniony składa wniosek częściej niż jeden raz w roku podatkowym, zaświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, nie dołącza się do każdego wniosku, pod warunkiem że nie upłynął rok od dnia jego wystawienia oraz nie nastąpiły żadne zmiany w zakresie objętym zaświadczeniem.
7. Jeżeli podmiot uprawniony dokonuje we wniosku jedynie korekty, o której mowa w art. 89 ust. 1g pkt 2 ustawy, kwota wynikająca z korekty podatku zmniejszająca kwotę żądanego lub kwotę otrzymanego zwrotu podatku podlega zwrotowi do urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia złożenia korekty, nie później niż do 15 lipca roku podatkowego następującego po roku, za który podmiot uprawniony nie składa wniosku o zwrot.

§ 10.

1. Po rozpatrzeniu wniosku o zwrot podatku, każda faktura lub dokument celny, z których wynikają kwoty do zwrotu podatku, podlegają ostemplowaniu pieczęcią Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, zwanego dalej "urzędem skarbowym", oraz przedziurkowaniu, w celu uniknięcia ponownego ich użycia.

2. Naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w § 9 ust. 4.

3. W przypadku, gdy naczelnik urzędu skarbowego nie posiada wszystkich informacji, na podstawie których może podjąć decyzję, o której mowa w ust. 2 może żądać dostarczenia dodatkowych informacji.

4. Informacje, o których mowa w ust. 3, należy dostarczyć w języku polskim w terminie 30 dni od dnia otrzymania takiego żądania.

5. W przypadku żądania dostarczenia dodatkowych informacji naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 2, do czasu otrzymania żądanych informacji, tj. do:

1) dwóch miesięcy od dnia otrzymania żądanych informacji, o których mowa w ust. 4,

2) dwóch miesięcy od upływu terminu, o którym mowa w ust. 4, w przypadku nieotrzymania żądanych informacji

- nie później jednak niż do 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dodatkowych informacji lub 8 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dalszych dodatkowych informacji.

6. Po otrzymaniu żądanych informacji, o których mowa w ust. 3 naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku w terminach, o których mowa w ust. 5.

7. Urząd skarbowy dokonuje zwrotu uznanej kwoty podatku nie później niż w terminie 10 dni roboczych od upływu:

1) terminu określonego w ust. 2;

2) terminów określonych w ust. 5, w przypadku żądania dodatkowych informacji lub dalszych dodatkowych informacji.

8. Po dokonaniu zwrotu podatku urząd skarbowy zwraca ostemplowane oraz przedziurkowane faktury i dokumenty celne podmiotowi uprawnionemu.

§ 11.

1. Zwrot podatku jest dokonywany w złotych polskich na rachunek bankowy podmiotu uprawnionego w kraju lub w kraju jego siedziby lub stałego miejsca zamieszkania.

2. W przypadku gdy zwrot podatku jest dokonywany na rachunek w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego, urząd skarbowy nie ponosi kosztów związanych z dokonaniem tego zwrotu.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2 pomniejszają kwotę zwrotu określonego w decyzji o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku.

§ 12.

Od kwoty podatku niezwróconej przez urząd skarbowy w terminach, o których mowa w § 10 ust. 7 naliczane są odsetki analogicznie jak dla podatników, o których mowa w art. 15 ustawy, w przypadkach nieterminowego zwrotu podatku tym podatnikom.

Rozdział 4**Przepisy przejściowe i końcowe****§ 13.**

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie zwrotu podatku od towarów i usług niektórym podmiotom (Dz. U. Nr 89, poz. 851, z 2007 r. Nr 207, poz. 1472 i Nr 248, poz. 1848).

§ 14.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie zwrotu podatku od towarów i usług niektórym podmiotom jest wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 89 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) i związany jest z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Unii Europejskiej, w związku z uchwaleniem Dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w innym państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2010 r.).

Celem projektu rozporządzenia jest określenie przypadków, warunków, terminów i trybu dokonywania zwrotu podatku od towarów i usług, naliczonego przy nabyciu towarów i usług oraz naliczania i wypłaty odsetek od nieterminowego dokonania takiego zwrotu podmiotom określonym w art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy, tj. nieposiadającym siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub zwykłego miejsca pobytu, na terytorium kraju, niezarejestrowanym na potrzeby podatku na terytorium kraju. Projekt określa także przypadki, w których podmioty zagraniczne składają wnioski o dokonanie zwrotu podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej oraz informacje jakie taki wniosek powinien zawierać, a także wzór wniosku o zwrot podatku w przypadku, gdy nie jest on składany za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przepis § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia określa podmioty oraz warunki, jakie te podmioty muszą spełnić, aby mogły ubiegać się o zwrot podatku od towarów i usług w Polsce. Zwrot podatku od towarów i usług przysługuje osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, która nie posiada siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub zwykłego miejsca pobytu na terytorium kraju. Przepis powyższy wskazuje, iż podmiot uprawniony musi spełnić następujące warunki, tj. być zarejestrowanym podatnikiem podatku od wartości dodanej, o którym mowa w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. lub podatnikiem podatku o podobnym charakterze, w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania, nie może być zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług na terytorium kraju, jak również nie może dokonywać na terytorium kraju sprzedaży, za wyjątkiem wskazanej w tym przepisie dostawy towarów i świadczenia usług.

Przepis § 2 ust. 2 wskazuje podmioty, którym przysługuje zwrot podatku z tytułu świadczonych na terytorium kraju usług elektronicznych. Zwrot podatku przysługuje podmiotom zagranicznym świadczącym na terytorium kraju osobom niepodlegającym opodatkowaniu usługi elektroniczne, które zgodnie z art. 132 ust. 1 ww. ustawy złożyły w państwie członkowskim zgłoszenie informujące o zamiarze skorzystania ze specjalnych procedur rozliczania podatku od towarów i usług lub podatku od wartości dodanej wobec tych usług. W takim przypadku zwrot podatku podmiotom zagranicznym stosuje się do nabywanych towarów i usług, które są związane wyłącznie ze świadczeniem usług elektronicznych przez te podmioty.

Z kolei przepis § 3 ust. 1 i 2 projektu rozporządzenia określa po spełnieniu jakich warunków dokonywany będzie zwrot podatku podmiotom niemającym siedziby lub stałego miejsca

zamieszkania na terytorium Wspólnoty Europejskiej. Zwrot podatku podmiotom uprawnionym z terytorium państw trzecich przysługiwał będzie, jeżeli zwrot taki będzie przysługiwał polskim podatnikom VAT w tych państwach na zasadzie wzajemności. Przepis ten nie ma zastosowania do podatników świadczących usługi elektroniczne, o których mowa w § 2 ust. 2 ww. projektu rozporządzenia.

W § 4 ust. 1 - 3 projektu rozporządzenia został określony okres uprawniający podatnika do występowania z wnioskami o zwrot podatku w odniesieniu do nabywanych towarów oraz usług w kraju oraz wysokość kwoty wnioskowanego zwrotu podatku. Proponuje się, że będzie to okres nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłuższy niż rok podatkowy, oraz okres krótszy niż 3 miesiące jeżeli dotyczy końcówki roku. Z kolei kwota wnioskowanego zwrotu podatku, w przypadku, gdy wniosek dotyczy okresu krótszego niż rok podatkowy, ale nie krótszego niż 3 miesiące, stanowiłaby równowartość w złotych 400 euro, a w przypadku, gdy wniosek dotyczy całego roku podatkowego lub okresu krótszego niż ostatnie 3 miesiące tego roku stanowiłaby równowartość w złotych 50 euro. Zwrot podatku zawartego w cenach towarów i usług nabytych przez podmioty uprawnione obejmuje kwotę podatku określoną w fakturze, a w przypadku importu towarów w dokumencie celnym dokumentujących dokonanie zakupu w ww. okresach.

Ponadto w § 4 ust. 4 projektu rozporządzenia wskazany został sposób przeliczania kwot w euro na PLN. Proponuje się więc dokonywanie przeliczenia kwot wyrażonych w euro według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu roboczym okresu, za jaki składany jest wniosek.

Przepisy zawarte w Rozdziale 2 określają warunki, terminy i tryb dokonywania zwrotu podatku za pomocą środków komunikacji elektronicznej i kierowane są do podmiotów posiadających siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego niż terytorium kraju.

W przepisie § 5 ust. 1 - 3 projektu rozporządzenia proponuje się, aby zwrot podatku następował na wniosek podmiotu uprawnionego posiadającego siedzibę lub stałe miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, przekazany przez administrację podatkową państwa członkowskiego siedziby za pomocą środków komunikacji elektronicznej do naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście. Proponuje się również określenie terminu do złożenia wniosku. W tym przypadku wniosek wypełniony w języku polskim składa się do państwa członkowskiego siedziby nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.

Dodatkowo § 5 ust. 4 projektu rozporządzenia wskazuje, iż wniosek o zwrot podatku winien zawierać informacje określone w załączniku nr 1 projektu rozporządzenia.

Z kolei w przepisie § 5 ust. 5 proponuje się, aby wskazany we wniosku opis rodzaju nabywanych towarów i usług, jak również rodzaj działalności gospodarczej prowadzonej przez podmiot uprawniony zawierał kody określone zgodnie z art. 34a ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1798/2003 w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej.

Z kolei przepis § 5 ust. 6 projektu rozporządzenia określa przypadki, w których podmiot uprawniony ma obowiązek przedkładania dokumentów złożonych wraz z wnioskiem o zwrot

podatku. Proponuje się zatem, aby podmiot ten przedkładał kopie faktur lub dokumentów celnych w przypadku, gdy podstawa opodatkowania podana na tych dokumentach jest większa niż równowartość w złotych kwoty 1 000 EUR, bądź podstawa opodatkowania podana w fakturze stwierdzającej nabycie paliwa jest większa niż równowartość w złotych kwoty 250 EUR.

Dodatkowo § 5 ust. 7 projektu rozporządzenia zobowiązuje naczelnika urzędu skarbowego do potwierdzenia podmiotowi uprawnionemu otrzymanie wniosku w formie elektronicznej. Proponuje się, że urząd skarbowy określony w ust. 2 potwierdza w formie elektronicznej podmiotowi uprawnionemu, za pośrednictwem administracji podatkowej państwa członkowskiego siedziby tego podmiotu uprawnionego, otrzymanie wniosku za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Przepis § 5 ust. 8 projektu rozporządzenia wskazuje, że jeżeli podmiot dokonuje we wniosku jedynie korekty, na podstawie art. 89 ust. 1g pkt 2 ustawy, kwota wynikająca z korekty podatku zmniejszająca kwotę żądanego lub kwotę otrzymanego zwrotu podatku podlega zwrotowi do urzędu skarbowego w określonych w rozporządzeniu terminach.

Z kolei przepis § 6 ust. 1 projektu rozporządzenia nakłada na naczelnika urzędu skarbowego obowiązek wydania decyzji o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku w terminie 4 miesięcy od dnia otrzymania wniosku wraz ze wszystkimi dokumentami za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Ponadto w § 6 ust. 2 projektu rozporządzenia wskazuje się, że w przypadku, gdy naczelnik urzędu skarbowego, nie posiada wszystkich informacji, na podstawie których może podjąć decyzję, o której mowa w ust. 1 może żądać dostarczenia dodatkowych informacji.

Przepis § 6 ust. 3 projektu rozporządzenia określa termin do złożenia żądanych przez naczelnika urzędu skarbowego informacji. Proponuje się, aby żądane przez naczelnika urzędu skarbowego informacje były dostarczane w terminie 30 dni od dnia otrzymania takiego żądania, ponadto żądane informacje winny zostać sporządzone w języku polskim.

W § 6 ust. 4 - 6 zaproponowano, że jeżeli naczelnik urzędu skarbowego żąda dostarczenia dodatkowych informacji może przedłużyć czteromiesięczny termin na podjęcie decyzji o kwocie zwrotu podatku do czasu otrzymania żądanych informacji. Proponuje się, aby termin ten wyniósł dwa miesiące od dnia otrzymania żądanych przez naczelnika urzędu skarbowego informacji lub w przypadku nieotrzymania żądanych informacji dwa miesiące od upłynięcia terminu, w którym podmiot uprawniony informacje takie winien dostarczyć. Jednakże termin nie może być dłuższy niż 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dodatkowych informacji lub 8 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dalszych dodatkowych informacji. Zwrotu uznanej kwoty podatku urząd skarbowy dokonuje nie później niż w terminie 10 dni roboczych od upływu ww. terminów.

Naczelnik urzędu skarbowego podejmuje decyzję o wysokości uznanej kwoty zwrotu po otrzymaniu żądanych informacji.

W § 7 projektu rozporządzenia określona została waluta w jakiej dokonywany jest zwrot podatku, jak również uregulowana została kwestia kosztów związanych z dokonywaniem tego zwrotu. Proponuje się więc, że zwrot podatku dokonywany jest w złotych polskich na rachunek

bankowy podmiotu w kraju lub w kraju jego siedziby lub stałego miejsca zamieszkania. W przypadku gdy zwrot podatku jest dokonywany na rachunek, w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego, urząd skarbowy nie ponosi kosztów związanych z dokonaniem tego zwrotu, a koszty poniesione w związku ze zwrotem podatku pomniejszają kwotę zwrotu określonego w decyzji o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku.

Przepis § 8 projektu rozporządzenia odnosi się do kwot podatku, które zostały zwrócone po terminach określonych w przedmiotowym projekcie rozporządzenia. Od kwot podatku niezwróconych przez urząd skarbowy w terminach określonych w rozporządzeniu, naliczane są odsetki analogicznie jak dla polskich podatników VAT w przypadku nieterminowego zwrotu podatku tym podatnikom.

Przepisy zawarte w Rozdziale 3 regulują warunki, terminy i tryb dokonywania zwrotu podatku podmiotom nieposiadającym siedziby na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju.

Przepis § 9 projektu rozporządzenia określa termin i sposób w jaki podmiot uprawniony winien występować o zwrot podatku. W tej sytuacji proponuje się, aby zwrot podatku następował na wniosek podmiotu uprawnionego, którego wzór stanowi załącznik nr 2 do projektu rozporządzenia. Wniosek składa się do naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w terminie, nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.

Przepis § 9 ust. 4 – 5 projektu rozporządzenia określa rodzaj dokumentów, które wraz z wnioskiem o zwrot podatku winien dołączać podmiot uprawniony składający wniosek o zwrot podatku. Proponuje się aby podmiot uprawniony wraz z wnioskiem o zwrot podatku dołączył:

- oryginały faktur oraz dokumentów celnych, z których wynikają wnioskowane kwoty zwrotu podatku;
- oryginał zaświadczenia, stanowiącego integralną część wniosku, wskazującego, że podmiot uprawniony jest podatnikiem podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze zarejestrowanym w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania, który został wydany przez organ podatkowy w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego oraz
- dokument potwierdzający identyfikację na potrzeby podatku od wartości dodanej na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, jeżeli zwrot podatku związany jest wyłącznie ze świadczeniem usług elektronicznych i podmiot zagraniczny jest zidentyfikowany dla świadczenia tych usług poza terytorium kraju.

Przepis § 9 ust. 6 projektu rozporządzenia wskazuje, że jeżeli podmiot uprawniony składa wniosek częściej niż jeden raz w roku podatkowym, ww. zaświadczenia nie dołącza się do każdego wniosku, pod warunkiem że nie upłynął rok od dnia jego wystawienia oraz nie nastąpiły żadne zmiany w zakresie objętym zaświadczeniem.

Przepis § 9 ust. 7 projektu rozporządzenia wskazuje, że jeżeli podmiot dokonuje we wniosku jedynie korekty, na podstawie art. 89 ust. 1g pkt 2) ustawy, kwota wynikająca z korekty podatku zmniejszająca kwotę żadanego lub kwotę otrzymanego zwrotu podatku podlega zwrotowi do urzędu skarbowego w określonych w rozporządzeniu terminach.

Przepis § 10 ust. 1 projektu rozporządzenia obliguje urząd skarbowy do ostemplowania i przedziurkowania oryginałów dokumentów, które to dokumenty podmiot uprawniony przedłożył wraz z wnioskiem o zwrot podatku. Proponuje się, aby po rozpatrzeniu wniosku o zwrot podatku każda faktura lub dokument celny, z których wynikają kwoty zwrotu podatku podlegały ostemplowaniu pieczęcią Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, oraz przedziurkowaniu, w celu uniknięcia ponownego ich użycia.

Z kolei przepis § 10 ust. 2 projektu rozporządzenia zobowiązuje naczelnika urzędu skarbowego do wydania decyzji o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w § 9 ust. 4 projektu rozporządzenia. Ponadto w przepisie § 10 ust. 3 wskazano, że gdy naczelnik urzędu skarbowego nie posiada wszystkich informacji, na podstawie których może podjąć decyzję, o której mowa w ust. 2 może żądać dostarczenia dodatkowych informacji.

Z kolei § 10 ust. 4 projektu rozporządzenia określa termin do złożenia żądanych przez naczelnika urzędu skarbowego informacji, które należy dostarczyć w terminie 30 dni od dnia otrzymania takiego żądania, ponadto żądane informacje winny zostać sporządzone w języku polskim.

W § 10 ust. 5 - 7 projektu rozporządzenia zaproponowano, że jeżeli naczelnik urzędu skarbowego żąda dostarczenia dodatkowych informacji może przedłużyć czteromiesięczny termin na podjęcie decyzji o kwocie zwrotu do czasu otrzymania żądanych informacji. Proponuje się, aby termin ten wyniósł dwa miesiące od dnia otrzymania żądanych informacji przez naczelnika urzędu skarbowego lub w przypadku nieotrzymania żądanych informacji dwa miesiące od upłynięcia terminu, w którym podmiot uprawniony informacje takie winien dostarczyć. Jednakże termin nie może być dłuższy niż 6 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dodatkowych informacji lub 8 miesięcy od dnia otrzymania wniosku w przypadku żądania dalszych dodatkowych informacji. Zwrotu uznanej kwoty podatku urząd skarbowy dokonuje nie później niż w terminie 10 dni roboczych od upływu ww. terminów. Naczelnik urzędu skarbowego podejmuje decyzję o wysokości uznanej kwoty zwrotu po otrzymaniu żądanych informacji.

Z kolei w § 11 ust. 1 projektu rozporządzenia określona została waluta w jakiej dokonywany jest zwrot podatku, jak również uregulowana została kwestia ponoszonych kosztów związanych z dokonywaniem tego zwrotu. Wobec tego proponuje się, że zwrot podatku będzie dokonywany w złotych polskich na rachunek bankowy podmiotu uprawnionego w kraju lub w kraju jego siedziby lub stałego miejsca zamieszkania. W przypadku, gdy zwrot podatku będzie dokonywany na rachunek w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego, urząd skarbowy nie będzie ponosił kosztów związanych z dokonaniem tego zwrotu. Koszty poniesione w związku ze zwrotem podatku będą pomniejszały kwotę zwrotu określonego w decyzji o wysokości uznanej kwoty zwrotu podatku.

Przepis § 12 projektu rozporządzenia odnosi się do kwot podatku zwróconych przez urząd skarbowy po terminach określonych w przedmiotowym projekcie rozporządzenia. Od kwot podatku niezwróconych przez urząd skarbowy w terminach określonych w rozporządzeniu, naliczane będą odsetki analogicznie jak dla polskich podatników VAT w przypadku nieterminowego zwrotu podatku tym podatnikom.

Rozdział 4 projektu rozporządzenia zawiera przepisy końcowe.

Przepis § 13 informuje, iż traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie zwrotu podatku od towarów i usług niektórym podmiotom (Dz. U. Nr 89, poz. 851, ze zm.).

Projektowane rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r., tj. razem z wejściem w życie przepisów art. 89 ust. 5 ww. ustawy o podatku od towarów i usług.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia w sprawie zwrotu podatku od towarów i usług niektórym podmiotom w odniesieniu do procedury zwrotów dla podatników z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej przy zastosowaniu środków komunikacji elektronicznej wiąże się z koniecznością poniesienia kosztów administracyjnych na rozbudowę już istniejących systemów elektronicznych, które na dzień dzisiejszy nie są możliwe do oszacowania.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedmiotowa regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowa regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Jednakże wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej przy występowaniu o zwrot podatku od towarów i usług przez podatników z państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej stanowiło będzie uproszczenie dla wnioskodawców.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na podatników podatku od wartości dodanej i podatników podatku o podobnym charakterze, którzy dokonują zakupu towarów i usług lub importu towarów na terytorium kraju.

6. Wyniki konsultacji społecznych

7. Opinia o zgodności projektu z prawem Wspólnoty Europejskiej

Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia

Załącznik Nr 1

**INFORMACJE JAKIE POWINIEN ZAWIERAĆ WNIOSEK O ZWROT PODATKU
OD TOWARÓW I USŁUG SKŁADANY ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ**

1. Urząd skarbowy do którego składany jest wniosek
2. Dane dotyczące wniosku, do którego odnosi się korekta
  - a) numer wniosku
  - b) prefiks kraju zwrotu: (PL)
  - c) data wniosku
3. Dane podmiotu uprawnionego (wnioskodawcy)
  - a) nazwisko i imiona lub nazwa firmy
  - b) dokładny adres
  - c) adres e-mail
  - d) numer Identyfikacji Podatkowej podmiotu uprawnionego
  - e) identyfikacja kraju: (PL)
4. Osoba reprezentująca podmiot uprawniony
  - a) nazwisko i imiona
  - b) dokładny adres
  - c) adres e-mail
5. Opis rodzaju prowadzonej działalności według kodów
  - a) działalność opodatkowana (kod)
  - b) działalność nieopodatkowana (kod)
6. Okres do którego odnosi się wniosek
  - a) od (dzień, miesiąc, rok)
  - b) do (dzień, miesiąc, rok)
7. Oświadczenie podatnika, że w państwie członkowskim zwrotu w okresie, do którego odnosi się wniosek, podatnik (poprzez możliwość wyboru):
  - a) nie realizował dostaw towarów lub usług,
  - b) jedynie świadczył usługi, o których mowa w § 2 ust.1 pkt 3 lit. a-i) rozporządzenia,
  - c) jedynie świadczył usługi lub dokonywał dostaw towarów, o których mowa w § 2 ust.1 pkt 3 lit j-k) rozporządzenia
8. Szczegóły dotyczące rachunku bankowego podmiotu uprawnionego, na który ma być dokonany zwrot podatku
  - a) numer IBAN
  - b) kod BIC
  - c) waluta
9. Prefix (PL)
10. Informacje dotyczące importu towarów
  - a) imię i nazwisko/nazwa, adres i kraj dostawcy towarów
  - b) data i numer dokumentu celnego
  - c) rodzaj towarów według kodów i pod-kodów

- d) podstawa opodatkowania w PLN
  - e) podatek VAT w PLN
  - f) podsumowanie kwot podatku VAT
  - g) obliczenie podatku w przypadku stosowania proporcji, o której mowa w art. 89 ust. 1f ustawy
    - kwota proporcji (w %)
    - kwota podatku VAT do zwrotu
    - suma kwot podatku VAT do zwrotu
- 1) ilość załączonych kopii dokumentów
11. Informacje dotyczące dostaw towarów i usług
- a) imię i nazwisko/nazwa, numer rejestracyjny VAT, adres i prefix kraju dostawcy towarów i usług (PL)
  - b) data i numer faktury
  - c) rodzaj towarów i usług według kodów i pod-kodów
  - d) podstawa opodatkowania w (PLN)
  - e) podatek VAT w (PLN)
  - f) podsumowanie kwot podatku VAT
  - g) obliczenie podatku w przypadku stosowania proporcji, o której mowa w 89 ust. 1f ustawy
    - kwota proporcji (w %)
    - kwota podatku VAT do zwrotu
    - suma kwot podatku VAT do zwrotu
- 1) ilość załączonych kopii faktur
12. Korekta proporcji, o której mowa w art. 89 ust. 1g ustawy
- a) okres do którego odnosi się korekta
    - od (dzień, miesiąc, rok)
    - do (dzień, miesiąc, rok)
  - b) kwota proporcji po korekcie (w %)
  - c) kwota zwrotu po korekcie proporcji
  - d) kwota zwrotu przed korektą proporcji
  - e) różnica kwoty zwrotu podatku wynikająca ze zmiany proporcji
13. Kwota żadanego zwrotu ogółem

	<p>pkt 3 rozporządzenia /only the provision of services or the supply of goods, referred to in § 2 subparagraph 1 point 3 of the Regulation/,</p> <p>☐ (*) jedynie świadczył usługi, o których mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia /only the provision of services, referred to in § 2 subparagraph 2 of the Regulation/,</p> <p>c) że opis podany w tym wniosku jest prawdziwy /that the particulars given in this application are true/.</p> <p>Podmiot uprawniony podejmuje się zwrotu nienależnie uzyskanych kwot. /The applicant undertakes to pay back any monies wrongfully obtained./</p>									
11	Oświadczenie z wyszczególnionymi pozycjami kwot VAT odnoszącymi się do okresu objętego tym wnioskiem /Statement itemizing VAT amounts relating to the period covered by this application/									
	Lp. /No/	Rodzaj towarów lub usług /Nature of the goods or services/	Nazwa, numer rejestracyjny VAT oraz adres dostawcy towarów lub usług /Name, VAT registration number, and address of supplier of goods or services/	Data i numer faktury lub dokumentu celnego /Date and number of invoice or customs document/	Kwota VAT z faktury lub dokumentu celnego/ VAT amount of invoice or customs document/	<table border="1"> <tr> <td colspan="2" data-bbox="1094 590 1386 831">Kwota VAT podlegająca zwrotowi, w przypadku o którym mowa w art.89 ust. 1f ustawy /Amount of VAT refund , in the case referred to in art. 89 subparagraph 1f of the Act</td> </tr> <tr> <td data-bbox="1094 831 1243 1043">Kwota proporcji (%) / Pro-rata rate (%)</td> <td data-bbox="1243 831 1386 1043">Kwota wnioskowanego zwrotu /Amount of tax refund applied for/</td> </tr> </table>	Kwota VAT podlegająca zwrotowi, w przypadku o którym mowa w art.89 ust. 1f ustawy /Amount of VAT refund , in the case referred to in art. 89 subparagraph 1f of the Act		Kwota proporcji (%) / Pro-rata rate (%)	Kwota wnioskowanego zwrotu /Amount of tax refund applied for/
Kwota VAT podlegająca zwrotowi, w przypadku o którym mowa w art.89 ust. 1f ustawy /Amount of VAT refund , in the case referred to in art. 89 subparagraph 1f of the Act										
Kwota proporcji (%) / Pro-rata rate (%)	Kwota wnioskowanego zwrotu /Amount of tax refund applied for/									

				Razem /Total/		Razem /Total/	
12	Korekta proporcji, o której mowa w art. 89 ust. 1g ustawy/Adjustment of pro-rata rate referred to in art. 89 subparagraph 1g of the Act/						

	Okres, do którego odnosi się korekta /Period to which the adjustment refers/	od /from/ miesiąc /month/ rok /year/	do /to/ miesiąc /month/ rok /year/
	Korekta proporcji (%) / Adjustment of pro-rata rate (%) /	Kwota /Amount/:	

(#) niepotrzebne skreślić/cross out unnecessary/

(*) zaznacz właściwy kwadrat/tick relevant box/

.....
Miejscowość

/Place (e.g. city, town, village)/

.....
Data /Date/

.....
Podpis /Signature/

Objaśnienia:

Wniosek należy złożyć na właściwym formularzu wypełnionym w języku polskim.

Formularz wypełnia się DRUKOWANYMI LITERAMI, zaczynając każdy wpis na początku wiersza lub rubryki.

W rubrykach typu |_|_|_|_|_|_| wstawia się nie więcej niż jeden znak (literę, cyfrę, znak przestankowy itp.).

Wniosek składa się do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście, nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.

Jeżeli nie jest to pierwszy wniosek, należy podać numer ewidencyjny nadany w Polsce. Numer ten winien być umieszczony w ramce w lewej górnej części wniosku.

Wniosek winien dotyczyć zakupów towarów i usług lub importu towarów zrealizowanych w okresie nie krótszym niż 3 miesiące i nie dłuższym niż rok podatkowy. Wniosek może dotyczyć okresu krótszego, w przypadku gdy dotyczy ostatnich 3 miesięcy roku podatkowego.

Jeżeli wniosek dotyczy okresu krótszego niż rok podatkowy, ale nie krótszego niż 3 miesiące kwota wnioskowanego zwrotu podatku nie może być niższa niż kwota stanowiąca równowartość w złotych - 400 euro. W przypadku gdy wniosek dotyczy całego roku podatkowego lub okresu

krótszego niż ostatnie 3 miesiące tego roku, kwota wnioskowanego zwrotu podatku nie może być niższa niż kwota stanowiąca równowartość w złotych - 50 euro.

Przeliczenia kwot wyrażonych w euro dokonuje się według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, obowiązującego w ostatnim dniu okresu, za jaki składany jest wniosek.

W poz. 10 w rubryce drugiej w lit. a podmiot uprawniony winien opisać rodzaj prowadzonej działalności, w ramach której nabył towary i usługi, tj. oświadczyć, że towary i usługi wyszczególnione w poz. 11 zostały wykorzystane do tej działalności jako podatnika w okresie ....., np. „Udział w Międzynarodowych Targach ....., które odbyły się w ..... w dniach ..... Stanowisko nr .....” lub „Międzynarodowy przewóz towarów z ..... do ..... środkiem transportu .....”

W poz. 10 w rubryce drugiej w lit. b druga (*) podmiot uprawniony winien oświadczyć, że jedynie świadczył usługi lub dokonywał dostaw towarów, o których mowa w § 2 ust.1 pkt 3 rozporządzenia.

Do wniosku dołącza się między innymi:

- oryginał zaświadczenia wskazującego, że podmiot uprawniony jest podatnikiem podatku od wartości dodanej lub podatku o podobnym charakterze, zarejestrowanym w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania. Zaświadczenie to wydaje organ podatkowy w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego. Zaświadczenie stanowi integralną część wniosku.
- jeżeli podmiot uprawniony składa wniosek częściej niż jeden raz w roku podatkowym, zaświadczenia nie dołącza się do każdego wniosku, pod warunkiem że nie upłynął rok od dnia jego wystawienia oraz nie nastąpiły żadne zmiany w zakresie objętym zaświadczeniem,
- oryginały faktur oraz dokumentów celnych, z których wynikają wnioskowane kwoty zwrotu.

Kwoty zwrotu podatku uzyskane nienależnie przez podmiot uprawniony podlegają zwrotowi do urzędu skarbowego wraz z należnymi odsetkami. W przypadku niedokonania zwrotu podatku uzyskanego nienależnie wraz z należnymi odsetkami, podmiotowi uprawnionemu nie przysługują wszelkie kolejne zwroty do wysokości niezwróconej kwoty.

Zwrot podatku jest dokonywany w złotych polskich na rachunek bankowy podmiotu uprawnionego w kraju lub w kraju jego siedziby lub stałego miejsca zamieszkania. W przypadku gdy zwrot podatku jest dokonywany na rachunek w kraju siedziby lub stałego miejsca zamieszkania podmiotu uprawnionego, urząd skarbowy nie ponosi kosztów związanych z dokonaniem tego zwrotu. Koszty bankowe pomniejszają kwotę zwrotu podatku.

Jeżeli po złożeniu wniosku o zwrot proporcja podatku podlegająca odliczeniu, o której mowa w art. 89 ust. 1g pkt 1 ustawy zostanie skorygowana podmiot uprawniony dokonuje korekty kwoty żadanego lub otrzymanego zwrotu w tym roku podatkowym. Korekta dokonywana jest we wniosku w następnym roku podatkowym. Kwota korekty zwiększa lub zmniejsza kwotę żadanego zwrotu za ten okres.

W przypadku gdy podmiot uprawniony dokonuje we wniosku jedynie korekty, o której mowa w art. 89 ust. 1g pkt 2 ustawy, kwota wynikająca z korekty podatku zmniejszająca kwotę żadanego lub kwotę otrzymanego zwrotu podatku podlega zwrotowi do urzędu skarbowego.

/Explanatory notes:

The application must be made on the appropriate form completed in Polish.

Complete the form in BLOCK LETTERS starting each entry at the beginning of the line or space provided.

In those sections which are marked thus do not insert more than one character (letter, figure, punctuation mark etc.).

The application shall be submitted to the Head of the Second Tax Office for Warszawa-Śródmieście not later than by 30 September of the year following the tax year to which the application refers.

If this is not first application the reference number in Poland shall be given. This number should be inserted in the box in the top left corner of the application.

The application should refer to purchase of goods and services or the import of goods made during a period of not less than three months and not more than a tax year. It may relate to a shorter period in case it concerns the last three months of a tax year.

If the period to which the application relates is three months or more, but less than one tax year, the total amount of tax refund for which application is made must not be less than PLN equivalent of EURO 400. In case if the period is one tax year, or remainder of a tax year, the amount of tax refund for which application is made must not be less than PLN equivalent of EURO 50.

The conversions of the amounts expressed in EURO shall be made in accordance with the average EURO exchange rate published by the National Bank of Poland as for the last day of the period for which the application is submitted.

In the item 10 of the second blank (letter a) the applicant should describe the nature of activities for which goods were acquired or services received, i.e. he should declare that the goods or services specified in item 11 were used for those activities as a taxable person during....., e.g. „Participated in the International ..... Fair, held in ..... from ..... to ..... Stand No .....” or „International carriage of goods as from ..... to ..... on .....”

In the item 10 of the second blank (letter b second (*)) the applicant should declare only the provision of services or the supply of goods, referred to in § 2 subparagraph 1 point 3 of the Regulation.

Following documents shall be attached to the application:

- original certificate attesting that the eligible entity is a taxable person of the value added tax, or of the tax of similar nature, registered in the country of their establishment or permanent

domicile. The certificate shall be issued by the tax authority in the country of establishment or permanent domicile. The certificate constitutes the integral part of the application.

- In case where the eligible entity files the application more frequently than once a tax year, the certificate shall not be enclosed to each application provided that a year has not yet elapsed since the date of its issue and no changes in the matters to which it refers have occurred;
- original invoices and customs documents on the basis of which the amount of tax refund for which application is made is determined.

Tax which has been unduly refunded shall be reimbursed to the tax office along with interest due. In case where the undue tax refund has not been reimbursed along with the interest due, the eligible entity shall not obtain any further tax refunds to the unpaid amount.

Tax refund shall be made in Polish zloty to the bank account of the eligible entity in Poland or in the country of their establishment or permanent domicile. In case where tax refund is made to the bank account in the country of establishment or permanent domicile, the tax office shall not incur the bank charges for the transfer. The bank charges for the transfer shall be deducted from the amount VAT refund.

If subsequent to submission of the refund application the deductible proportion, referred to in art. 89 subparagraph 1g point 1 of the Act is adjusted the eligible entity shall make a correction to the amount applied for or already refunded. The correction shall be made in a refund application during the next tax year. The correction amount shall increase or decrease the amount refund applied for in this period.

In case where the eligible entity merely shall made the correction, referred to in art. 89 subparagraph 1g point 2 of the Act the correction amount which decreases the amount applied for or already refunded shall be reimbursed to the tax office.

**WZÓR ZAŚWIADCZENIA O REJESTRACJI PODATNIKA PODATKU OD
WARTOŚCI DODANEJ LUB PODATKU O PODOBNYM CHARAKTERZE W KRAJU
SIEDZIBY LUB STAŁEGO MIEJSCA ZAMIESZKANIA**

/The specimen of certificate of taxpayer's registration as taxpayer of the value added tax or a tax of similar nature in the country of establishment or permanent domicile/

<p>Zaświadczenie o rejestracji podatnika podatku (przedsiębiorcy) /Certificate of registration as taxpayer (entrepreneur)/</p> <p>.....</p> <p>(nazwa i adres urzędu podatkowego / name and address of the competent authority/) poświadcza, że (certifies that) .....</p> <p style="text-align: center;">(imię i nazwisko lub nazwa firmy / name and surname, ... or name of firm/)</p> <p>.....</p> <p>(adres, siedziba / address, permanent establishment/) .....</p>

(rodzaj prowadzonej działalności lub branża / nature of activity, or branch of industry/)

został(a) zarejestrowany(a) jako **osoba (przedsiębiorca) podlegający(a) podatkowi od wartości dodanej lub podatkowi o podobnym charakterze** pod następującym numerem identyfikacyjnym (is registered as a person (entrepreneur) subject to the value added tax or a tax of similar nature under the following tax identification number): .....

.....
(data / date/)

.....
pieczęć urzędowa
(official stamp)

.....
(podpis / signature/)
(nazwisko i stanowisko
/ name and position/)

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie składania wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej przez podatników podatku od towarów i usług

Na podstawie art. 89 ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa informacje jakie powinien zawierać wniosek podatnika, o którym mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, ubiegającego się o zwrot podatku od wartości dodanej w odniesieniu do nabytych przez niego towarów i usług lub w odniesieniu do zaimportowanych przez niego towarów oraz sposób opisu niektórych informacji, warunki i termin składania wniosków, a także przypadki nieprzekazywania wniosków przez organ podatkowy do właściwego państwa członkowskiego.

§ 2.

1. Wniosek o zwrot składany jest, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.
2. Wniosek uznaje się za złożony, jeżeli podatek przedstawi wszystkie wymagane informacje, o których mowa w § 4.

§ 3.

Naczelnik urzędu skarbowego nie przekazuje wniosku podatnika do państwa członkowskiego zwrotu, w przypadku gdy, w okresie do którego odnosi się wniosek podatek:

- 1) nie był zarejestrowany jako podatek VAT;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz.113, Nr 90, poz.756, Nr 143, poz.1199 i Nr 179, poz.1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 Nr 3, poz. 11 i Nr , poz. .

- 2) dokonywał wyłącznie dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku;
- 3) zwolniony był od podatku na podstawie art. 113 ustawy;
- 4) był rolnikiem ryczałtowym korzystającym ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy.

§ 4.

Informacje jakie powinien zawierać wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej:

- 1) urząd skarbowy do którego adresowany jest wniosek;
- 2) dane dotyczące wniosku, do którego odnosi się korekta:
  - a) numer wniosku,
  - b) prefiks kraju zwrotu,
  - c) data wniosku;
- 3) dane dotyczące podatnika (wnioskodawcy):
  - a) nazwisko i imiona lub nazwa firmy,
  - b) dokładny adres,
  - c) adres e-mail,
  - d) numer Identyfikacji Podatkowej podatnika ,
  - e) identyfikacja kraju: (PL);
- 4) osoba reprezentująca podatnika:
  - a) nazwisko i imiona,
  - b) dokładny adres,
  - c) adres e-mail;
- 5) opis rodzaju prowadzonej działalności według kodów:
  - a) działalność opodatkowana (kody),
  - b) działalność nieopodatkowana (kody);
- 6) okres do którego odnosi się wniosek:
  - a) od (dzień, miesiąc, rok),
  - b) do (dzień, miesiąc, rok);
- 7) oświadczenie podatnika, że w państwie członkowskim zwrotu w okresie, do którego odnosi się wniosek, podatnik (poprzez możliwość wyboru):
  - a) nie realizował dostaw towarów lub usług,
  - b) jedynie świadczył usługi lub dokonywał dostaw towarów, o których mowa w art. 3 lit. b pkt (ii) Dyrektywy 2008/9/WE,
  - c) jedynie świadczył usługi, o których mowa w art. 3 lit. b. pkt (i) Dyrektywy 2008/9/WE;
- 8) szczegóły dotyczące rachunku bankowego podatnika (wnioskodawcy, na który ma być dokonany zwrot podatku:
  - a) numer IBAN,
  - b) kod BIC,
  - c) waluta;
- 9) państwo członkowskie zwrotu (prefix);
- 10) informacje dotyczące importu towarów
  - a) imię i nazwisko/nazwa, adres i kraj dostawcy towarów,
  - b) data i numer dokumentu celnego,
  - c) rodzaj towarów według kodów i pod-kodów,
  - d) podstawa opodatkowania w walucie państwa członkowskiego zwrotu,
  - e) podatek VAT w walucie państwa członkowskiego zwrotu,

- f) podsumowanie kwot podatku VAT,
  - g) obliczenie podatku w przypadku stosowania proporcji, o której mowa w art. 89 ust. 1i) ustawy:
    - kwota proporcji (w %),
    - kwota podatku VAT do zwrotu,
    - suma kwot podatku VAT do zwrotu,
  - h) ilość załączonych kopii dokumentów;
- 11) informacje dotyczące dostaw towarów i usług:
- a) imię i nazwisko/nazwa, numer rejestracyjny VAT, adres i prefix kraju dostawcy towarów i usług,
  - b) data i numer faktury,
  - c) rodzaj towarów i usług według kodów i pod-kodów,
  - d) podstawa opodatkowania w walucie państwa członkowskiego zwrotu,
  - e) podatek VAT w walucie państwa członkowskiego zwrotu,
  - f) podsumowanie kwot podatku VAT,
  - g) obliczenie podatku w przypadku stosowania proporcji, o której mowa w art. 89 ust. 1i) ustawy
    - kwota proporcji (w %),
    - kwota podatku VAT do zwrotu,
    - suma kwot podatku VAT do zwrotu,
  - h) ilość załączonych kopii faktur;
- 12) korekta proporcji, o której mowa w art. 89 ust. 1j) ustawy:
- a) okres do którego odnosi się korekta:
    - od (dzień, miesiąc, rok),
    - do (dzień, miesiąc, rok),
  - b) kwota proporcji po korekcie (w %),
  - c) kwota zwrotu po korekcie proporcji,
  - d) kwota zwrotu przed korektą proporcji,
  - e) różnica kwoty zwrotu podatku wynikająca ze zmiany proporcji;
- 13) kwota żądanego zwrotu ogółem.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Przedstawiony projekt rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie składania wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej przez podatników podatku od towarów i usług jest wykonaniem delegacji ustawowej zawartej w art. 89 ust. 8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.) i związany jest z dostosowaniem polskich przepisów o podatku od towarów i usług do przepisów Wspólnoty Europejskiej, w związku z uchwaleniem Dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008

r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w innym państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2010 r.).

Przepis § 1 projektu rozporządzenia określa zakres regulacji objętej tym projektem.

Zapisy zawarte w § 2 projektu rozporządzenia określają tryb składania wniosku o zwrot podatku, termin złożenia wniosku, informacje jakie wniosek winien zawierać, warunki jakie winien wniosek spełniać aby uznać go za złożony, jak również tryb składania wniosków uwzględniających korekty.

W ust. 1 - 2 ww. § 2 projektu rozporządzenia, zawarto iż w celu ubiegania się o zwrot podatku podatnik obowiązany jest złożyć wniosek o zwrot podatku, który powinien zawierać wszystkie informacje określone w § 4 projektu rozporządzenia, za pośrednictwem właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego i za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w terminie nie później niż do dnia 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy.

Z kolei ust. 3 w § 2 projektu rozporządzenia zawiera warunek, który musi być spełniony, aby wniosek o zwrot podatku uznany został za złożony (tj. jeżeli podatnik w tym wniosku przedstawi wszystkie wymagane informacje określone w § 4 rozporządzenia).

Przepis § 3 projektu rozporządzenia wskazuje, w jakich przypadkach właściwy dla podatnika naczelnik urzędu skarbowego nie przekazuje wniosku o zwrot podatku do właściwego państwa członkowskiego, tj. gdy, w okresie do którego odnosi się wniosek, podatnik nie był zarejestrowany jako podatnik VAT lub dokonywał wyłącznie dostawy towarów lub świadczenia usług zwolnionych od podatku lub był zwolniony od podatku na podstawie art. 113 ustawy lub był rolnikiem ryczałtowym korzystającym ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Regulacje zawarte w tym przepisie implementują przepisy art. 18 dyrektywy 2008/9/WE.

Przepis § 4 określa informacje jakie powinien zawierać wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej.

Ocena skutków regulacji

1. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia w sprawie składania wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Wspólnoty Europejskiej przez podatników podatku od towarów i usług, za pośrednictwem utworzonych na terytorium kraju środków komunikacji elektronicznej wiąże się z koniecznością poniesienia kosztów administracyjnych na rozbudowę już istniejących systemów elektronicznych, które na dzień dzisiejszy nie są możliwe do oszacowania.

2. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedmiotowa regulacja nie ma wpływu na rynek pracy.

3. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowa regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Jednakże przekazywanie wniosków o zwrot podatku do innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej za pośrednictwem właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego, stanowiło będzie uproszczenie dla wnioskodawców.

4. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

5. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na podatników podatku od towarów i usług, którzy dokonują zakupu i importu towarów lub usług na terytorium państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

6. Wyniki konsultacji społecznych

7. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej